

nasza politechnika

ISSN 1428-295 X

nr 9 (229) wrzesień 2022

Miesięcznik Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki

Ewaluacja PK: 7 x A, 1 x B+

TEMAT NUMERU

- 1 Musimy wciąż iść w górę — rozmowa z rektorem PK prof. Andrzejem Białkiewiczem

INFORMACJE

- 5 Kronika
6 Rektor i Senat
7 Promocje doktorskie
10 Politechnika Krakowska wyróżniona z okazji 120-lecia wodociągu w Krakowie „Gwiazdy Horyzontu” wręczone
11 Zaszczytny tytuł dla Andrzeja Mleczki
12 Wspomnienie: Stanisław Deńko
14 „Modelling 2022” — perspektywy transportu
15 Seminarium na temat systemu POL-on O Naczelniku inaczej
16 „Godziny Rektorskie” na Politechnice Krakowskiej

- 17 Centrum Transferu Technologii PK pomaga odkrywać nowe horyzonty
18 Na łamach „Środowiska Mieszkaniowego”
20 XXXII edycja Polsko-Amerykańskiej Szkoły Biznesu PK zakończona

ARTYKUŁY

- 21 Politechnika Krakowska wprowadza Plan Równości — Małgorzata Syrda-Śliwa
24 Jubileusz 25-lecia Biura Karier PK — Adriana Nowak
26 Stanisław Deńko — wspomnienie wspólnych lat — Robert Kuzianik

KALEJDOSKOP

- 30 Galeria „Kotłownia” „Reakcja”
31 Plener malarski studentów architektury
32 Gala Sportu PK — nagrody i podziękowania
44. Regaty o Puchar Rektora PK na Jeziorze Żywieckim

NASZA POLITECHNIKA
(ISSN 1428-295 X)

Miesięcznik
Politechniki Krakowskiej
im. Tadeusza Kościuszki.
Ukazuje się od 1997 roku.

Adres redakcji:
Politechnika Krakowska
ul. Warszawska 24
31-155 Kraków
tel.: (12) 628 25 08

e-mail: naszapol@pk.edu.pl
www.nasza.pk.edu.pl

Kolegium redakcyjne:

REDAKTOR NACZELNY
Lesław Peters
SEKRETARZ REDAKCJI
Katarzyna Tyńska
REDAKTORZY:
Ewa Deskur-Kalinowska,
Renata Dudek, Danuta Zajda,
Jan Zych

Opracowanie graficzne:
Projekt winiety tytułowej
Magdalena Orczyk
Layout
Ewa Deskur-Kalinowska

Skład: Anna Basista,
Wydawnictwo PK

Druk: Drukarnia Kolumb.
Chorzów

Nakład: 1000 egz.

Za treść nadesłanych materiałów odpowiadają autorzy. Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów i zmian redakcyjnych. Nie zwraca materiałów niezamówionych.

Na okładce:

Strona I: Budynek Alma Tower (obecnie Pilot Tower) zaprojektowany przez Stanisława Deńkę; o zmarłym architekcie piszemy na s. 12–13 i 26–29.

Strona IV: Agnieszka Kosycarz w trakcie mapowania kampusu PK przy ulicy Warszawskiej; więcej o projekcie napiszemy w jednym z najbliższych numerów.

Fotografował: Jan Zych

Musimy wciąż iść w górę

Rektor Politechniki Krakowskiej prof. dr hab. inż. arch. Andrzej Białkiewicz ujawnia kulisy sukcesu uczelni w procesie ewaluacji dyscyplin

Gdy w 2020 r. kandydował Pan na stanowisko rektora Politechniki Krakowskiej, w swoim programie za główny cel w czekającym uczelnię procesie ewaluacji uznał Pan uzyskanie przez wszystkie dyscypliny co najmniej kategorii B+. Potwierdził to Pan później, obejmując funkcję rektora, w wywiadzie, który ukazał się na łamach „Naszej Politechniki”. Z czego wynikały te oczekiwania?

Uzyskanie jak najwyższego poziomu ocen było priorytetem z różnych powodów. To nie tylko kwestia postrzegania uczelni na arenie krajowej i międzynarodowej. Chodziło przede wszystkim o utrzymanie dotychczasowych uprawnień uczelni w zakresie nadawania stopni doktorskich w dyscyplinach, które objęte zostały działalnością naszej Szkoły Doktorskiej. Przypomnę, że od końcowego efektu zależało, czy mielibyśmy prawo nadal nazywać się politechniką. Wyniki ewaluacji mają mieć także wpływ na wysokość subwencji dla szkół wyższych.

Wtedy była jednak mowa o uzyskaniu „tylko” kategorii B+...

Podczas przesłuchań prowadzonych przez Radę Uczelni wskazywałem, że zdobycie w jak największej liczbie dyscyplin co najmniej kategorii B+ jest priorytetem dla Politechniki. Gdy analizowaliśmy to w gronie prorektorów, nie mieliśmy pewności, że będzie możliwe otrzymanie kategorii B+ lub A we wszystkich ośmiu dyscyplinach. Bardzo nam zależało, aby osiągnąć w kilku dyscyplinach kategorię A oraz A+, a w pozostałych — B+.

Po objęciu funkcji rektora cały czas dążyłem do zachowania tego priorytetu. Uznałem, że pracownicy poszczególnych wydziałów — przypomnijmy, że na PK wydziały identyfikujemy z dyscyplinami — powinni mieć więcej naukowych kontaktów między sobą. Zauważyłem, że istnieją kontakty okazjonalne, prywatne, ale — jeśli chodzi o współpracę badawczą — te kontakty na poziomie uczelni nie zachodzą wystarczająco intensywnie, a ich efektem

Rektor Andrzej Białkiewicz

Siedem razy A, raz B+

27 lipca 2022 r. Politechnika Krakowska otrzymała oficjalną informację o wynikach ewaluacji ośmiu dyscyplin naukowych, prowadzonych na uczelni. Poszczególnym dyscyplinom przyznano:

architektura i urbanistyka — kategoria A
automatyka, elektronika i elektrotechnika — kategoria A
inżynieria chemiczna — kategoria A
inżynieria lądowa i transport — kategoria A
inżynieria materiałowa — kategoria A
inżynieria mechaniczna — kategoria A
inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka — kategoria A
informatyka techniczna i telekomunikacja — kategoria B+

nie jest satysfakcjonująca liczba interdyscyplinarnych projektów naukowych. Doszedłem do wniosku, że pracownicy działający w obszarach związanych z własnymi dyscyplinami naukowymi mogą zwiększyć liczbę prac interdyscyplinarnych i takie możliwości należy stworzyć. Między innymi w tym celu zostało powołane Centrum Doskonalenia Badań Naukowych.

W jaki sposób centrum spełniało powierzone mu zadanie?

Dzięki działalności Centrum Doskonalenia Badań Naukowych pracownicy działający w różnych dyscyplinach zaczęli intensywniej współpracować. Niezależnie od integrowania pracowników centrum pokazywało też, jak przygotowywać artykuły do czasopism wysoko punktowanych. Na studiach technicznych nie mówi się o metodologii pracy naukowej, jak ma to miejsce na studiach uniwersyteckich. Tego nam brakuje. Zaczęto więc zwracać uwagę na to, jakie wymagania powinien spełnić artykuł, aby mógł zostać opublikowany w cenionym czasopiśmie naukowym. Pracownicy zachęceni tym, że ich artykuły dostają coraz lepsze recenzje i w coraz większej liczbie są przyjmowane przez prestiżowe wydawnictwa, zaczęli pisać coraz więcej.

Czyli działania Centrum Doskonalenia Badań Naukowych miały kluczowe znaczenie?

Mamy szczegółowe wyliczenia, w jaki sposób CDBN przyczyniło się do wyniku Politechniki Krakowskiej w obecnej ewaluacji. Podane są liczby artykułów, które zdobyły 200, 140 i 100 punktów. A w przypadku artykułów, które otrzymały od 100 punktów wwyż, napisanych przez autorów z różnych dyscyplin, w każdej

dyscyplinie przyznawana jest ta sama liczba punktów. W tym zakresie na Politechnice Krakowskiej zrobiono bardzo dużo. Jednocześnie pracowników, którzy dużo publikowali w wysoko punktowanych czasopismach, zaczęto wspomagać również finansowo.

Do kwestii pokrywania kosztów uczestnictwa w konferencjach naukowych czy kosztów związanych z pisaniem artykułów nie na wszystkich wydziałach przed dwoma laty podchodzono jednako. A przecież napisanie artykułu do prestiżowego czasopisma naukowego wymaga ogromnej pracy. Pracy, która nie kończy się na uczelni. Często bierze się ją do domu i wykonuje w weekendy, w dni świąteczne. Zaczęliśmy pokrywać koszty udziału w konferencjach i przyznawać gratyfikacje finansowe za osiągnięte wyniki naukowe. Pracownicy zauważyli, że ich wysiłki przynoszą efekty, co — jak się wydaje — motywowało do dalszej pracy.

W ten sposób raz puszczone w ruch maszyna rozpędzała się...

Tak. Poza tym w naszych działaniach skorzystaliśmy z zewnętrznych narzędzi monitorowania dorobku poszczególnych pracowników. Brano pod uwagę kryteria decydujące o wynikach ewaluacji. Dzięki temu można było z każdym pracownikiem porozmawiać indywidualnie, w razie potrzeby wskazując, że należy on do grupy osób, które są nisko notowane. Dziekani, mając takie dane, mogli zachęcać konkretnych pracowników do większego wysiłku. Zewnętrzny monitoring budził na uczelni zastrzeżenia, tym bardziej że jego wskazania wypadały niekiedy gorzej od naszych ocen. Ale te wskazania jeszcze bardziej dopingowały do pracy.

Chcę podkreślić, że bardzo ważna była również reorganizacja uczelni, przeprowadzona jeszcze w poprzedniej kadencji przez rektora prof. Jana Kaziora. Dzięki niej dziś każdy wydział ma jedną wiodącą dyscyplinę. Długo o tym dyskutowaliśmy. Byłem wtedy prorektorem, pamiętam bardzo ożywione dyskusje podczas naszych wyjazdowych kolegiów. Nie wszyscy sądzili wówczas, że jest to możliwe. Wskazywano, że na niektórych wydziałach prowadzi się badania w zakresie dwóch lub trzech dyscyplin, a jednocześnie niektóre dyscypliny występują na różnych wydziałach. Rozpisana została macierz: w pionie wszystkie wydziały, a w poziomie dyscypliny. Po tych dyskusjach doszliśmy do wniosku, że ideałem byłaby jedna dyscyplina wiodąca na każdym wydziale. Zastanawialiśmy się wtedy, czy po zmianie nie należy zrezygnować z nazwy „wydział” i zastąpić ją słowem „szkoła”. Zwyciężyło przywiązanie do tradycji akademickiej. Wskazywano też, że słowo „szkoła” kandydatowi na studia może kojarzyć się z innym poziomem kształcenia. Kolejnym problemem było, czy na wydziale funkcje dziekana i kierownika dyscypliny powinny pełnić dwie osoby, czy też ma to być jedna osoba. Doszliśmy do konsensusu, że powinna to być jedna i ta sama osoba. Dlaczego? Pracownik wydziału powinien mieć jednego przełożonego, a nie rozmawiać o sprawach naukowych z jednym, a z drugim załatwiać sprawy organizacyjne. Dwupodział zarządzania mógłby wywoływać konflikty.

Jak długo trwały te dyskusje?

Zaczęły się w momencie, kiedy został ogłoszony projekt nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Gdy ustawa powstawała, zgłaszaliśmy do jej projektu nasze uwagi. W gronie prorektorów ds. ogólnych uczelni technicznych spotykaliśmy się, zapraszając do udziału w spotkaniach przedstawicieli ministerstwa. Takie dyskusje odbywały się również w gremiach rektorów i wszystkich prorektorów. Pamiętam spotkanie w Bydgoszczy. Uczestniczył w nim wiceminister Piotr Müller, który obecnie jest rzecznikiem rządu. Był

bardzo kompetentny w sprawach nowej ustawy. Przekazywaliśmy mu uwagi. Te, które można było spełnić, przyjmował. Co do pozostałych, wskazywał na kontekst innych zapisów ustawy. Wyjaśniał swoje stanowisko w sposób merytoryczny. Dlatego po wejściu ustawy w życie już nie dyskutowaliśmy o jej zapisach. Dostosowaliśmy się do ustawy.

Dziwi mnie, gdy przedstawiciele jakiejś dyscypliny z tej lub innej uczelni powołują się na odmienną specyfikę. Nie zgadzam się z tym. Oni mają taką samą specyfikę, jak przedstawiciele tej dyscypliny na innej uczelni. Bo porównujemy się w ramach dyscyplin. Nie porównujemy architektury do chemii czy do inżynierii materiałowej, tylko porównujemy architekturę na jednej uczelni do architektury na innej uczelni. Nie podobало nam się, że w przypadku architektury nie uwzględniono twórczości zawodowej, chociaż zgłaszaliśmy, że należy wziąć to pod uwagę, bowiem jest ona bardzo ważna. Skoro jednak tego nie uwzględniono, to pogodziliśmy się z tym, bo ta sama zasada dotyczy wszystkich innych wydziałów architektury w kraju. Zespoły pracujące na różnych uczelniach są oceniane w sposób obiektywny w ramach tej samej dyscypliny. Dlatego skupiliśmy się na robieniu wszystkiego co możliwe, żeby uzyskać jak najlepsze wyniki w ramach poszczególnych kryteriów.

Przyjęto trzy podstawowe kryteria, z których największe znaczenie przypisano ocenie poziomu naukowej działalności naukowej, mierzonego publikacjami i patentami. Pozostałe kryteria dotyczyły efektów finansowych badań naukowych i prac rozwojowych oraz oceny wpływu działalności naukowej na społeczeństwo i gospodarkę. Jak nasza uczelnia odniosła się do tych kryteriów?

Na początku wydawało nam się, że kryterium naukowe jest najważniejsze. Stanowiło ono 55 procent w całej ocenie. Ale w ten sposób do problemu podeszli wszyscy inni. I wszyscy dążyli do tego, by osiągnąć jak najwyższy poziom efektywności naukowej. W pewnym momencie zauważyliśmy, że decydujące znaczenie może mieć drugie i trzecie kryterium. W niektórych dyscyplinach kryterium drugie i trzecie były wysoko punktowane. Ale to były dyscypliny, w których tradycyjnie łatwiej zdobyć granty czy oddziaływać w naturalny sposób na społeczeństwo i gospodarkę. Wiedząc, że oba te kryteria mogą decydująco wpłynąć na ostateczny rezultat, zwróciliśmy na nie uwagę. W czwartym i piątym roku okresu objętego ewaluacją stało się jasne, że będą one mieć duże znaczenie.

Teraz, gdy poznaliśmy wyniki ewaluacji, jak Pan Rektor patrzy na osiągnięcie przez Politechnikę Krakowską jednego z najlepszych wyników w kraju wśród uczelni technicznych?

Przed wszystkim bardzo wysoko oceniam pracę prorektorów, a także rektora i prorektorów poprzedniej kadencji, którzy zaczęli pracę na rzecz uzyskania obecnego wyniku. Równie wysoko oceniam pracę dziekanów i prodziekanów, którzy się w to mocno zaangażowali. Moją ideą było też zaangażowanie w cały proces kierowników katedr. Bo łatwiej jest kierownikowi katedry monitorować działania kilkunastu osób, niż dziekanowi — przykładowo dwustu osób. Będąc jeszcze kierownikiem katedry, wiedziałem, kto i czym zajmuje się naukowo i mogłem wskazywać konkretnej osobie, gdzie warto skierować artykuł. Tak więc praca kierowników katedr, prodziekanów i dziekanów przyniosła oczekiwane efekty. Również działalność Biblioteki PK przyczyniła się do uzyskania takiego rezultatu.

Na czym polegała rola Biblioteki?

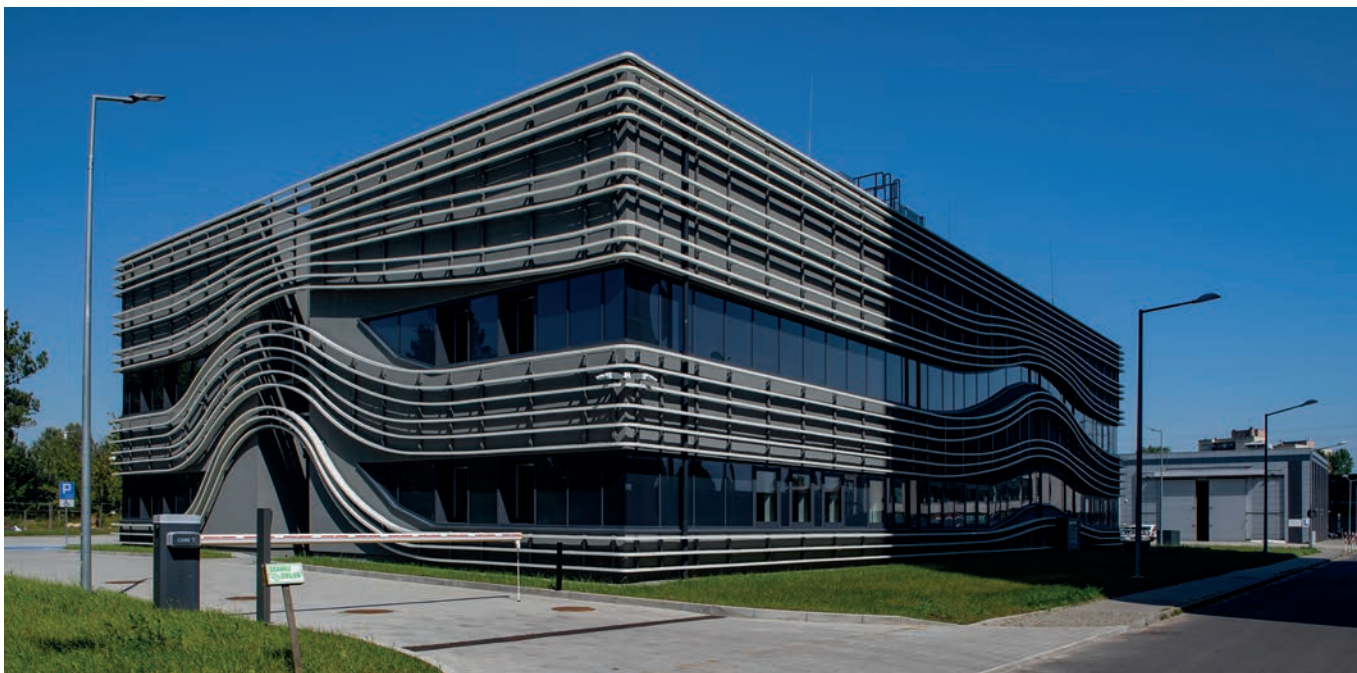
Chodzi o szybkość i sprawność działań. Biblioteka przyjęła nowy system opisów. Nie wszystkim wydawało się to potrzebne. Niektórzy pracownicy stosowali swoje własne zasady, lecz nie były one właściwe. Przekonano się, że w momencie ukazania się artykułu w czasopiśmie trzeba ten fakt szybko zgłaszać, aby biblioteka mogła go zweryfikować i od razu zarejestrować artykuł. Teraz poszło to bardzo sprawnie. Widać już jednak, że będziemy musieli w Bibliotece zmienić programy informatyczne, bo to co dziś okazało się wystarczające, przy następnej ewaluacji będzie już niewystarczające.

A więc praca wielu osób i jednostek Politechniki złożyła się na końcowy efekt.

Wszystkie jednostki uczelni były bardzo zaangażowane. Nie tylko w obrębie poszczególnych wydziałów. Myślę, że to zaangażowanie, w szczególności wymiana doświadczeń pomiędzy wydziałami, zintegrowało naszą społeczność akademicką. Pracownicy poczuli, że dzięki tej współpracy mogą uzyskiwać dodatkowe informacje, pozytywnie wpływające na efekty ich pracy, że mogą ze współpracy osiągać dodatkową korzyść.

Czy można mówić, że doszło do synergii?

Tak, wystąpiła synergia. Wykonana została ogromna praca. Istotny był fakt zrozumienia przez pracowników, że ich praca przyczyni się do podniesienia efektywności naukowej naszej uczelni. To oznaczało możliwość podniesienia prestiżu Politechniki Krakowskiej wśród uczelni technicznych w Polsce i w skali międzynarodowej,

ale także szansę wzrostu finansowania naszej uczelni, również z punktu widzenia możliwości wzrostu płac. W tej kwestii nie było dyskusji, pytań w rodzaju: po co to robić? Zaangażowali się w to wszyscy pracownicy.

Nadejście pandemii spowodowało wydłużenie o rok okresu oceny. Jak to wpłynęło na działania podjęte przez naszą uczelnię?

Spowodowało jeszcze większą mobilizację. Zyskaliśmy dodatkowy rok, w trakcie którego mogliśmy jeszcze bardziej zwiększyć efektywność działań. To dotyczy też rozpoczętych przewodów doktorskich, które zostały przedłużone o rok, na co zgodę wyraziło ministerstwo. Zresztą, inne uczelnie również poszły w tym czasie mocno do przodu.

W obecnym systemie ewaluacji można było zgłosić tylko jeden patent na jedną osobę, co jest szczególnie ważne w przypadku uczelni technicznych. Jak Pan ocenia to rozwiązanie? Może gdyby rozszerzono tę zasadę, mogliśmy osiągnąć korzystniejsze rezultaty.

System działa nie tylko w stosunku do naszej uczelni, ale w stosunku do wszystkich uczelni i dyscyplin. Skoro tak, to my się do tego dostosowaliśmy. Są w tej chwili dyskusje, jak ma wyglądać przyszła ewaluacja, nie mówi się jednak o dokonywaniu gruntownych zmian w systemie.

Poruszył Pan temat przyszłej ewaluacji, chciałbym więc spytać, czy nie należałoby w ramach kolejnej oceny uwzględnić kwestii jakości dydaktyki? Ewaluacja w obecnym kształcie skupia się na jakości badań, potencjale naukowym uczelni.

O tym się dyskutuje. Przy formułowaniu zasad ewaluacji rola dydaktyki została zmarginalizowana, tymczasem dla uczelni poziom dydaktyki jest bardzo ważny. Mówiono o tym w ramach Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Jest rzeczą oczywistą, że praca naukowa przekłada się na dydaktykę. W rozwój nauki można bardziej angażować nie tylko doktorów habilitowanych i profesorów, ale także młodszych pracowników — asystentów, doktorantów. Będzie to pozytywnie wpływać na dydaktykę.

A rola Centrum Doskonalenia Badań Naukowych? Czy będzie ono nadal odgrywać tak znaczącą rolę w staraniach Politechniki Krakowskiej o wysoką ocenę, jak w obecnej ewaluacji?

W pierwszym okresie swej działalności centrum zajmowało się głównie publikacjami. Myślę, że teraz powinno zwrócić uwagę na pozyskiwanie grantów interdyscyplinarnych. Chodzi o podniesienie efektywności w zakresie związanym z drugim oraz trzecim kryterium ewaluacji. Rozmawiałem w tej sprawie z prof. Pawłem Ocloniem. CDBN zaczęło już działać w tym kierunku.

Apetyt rośnie w miarę jedzenia. Czy w ramach następnej ewaluacji Politechnika Krakowska ma szansę na uzyskanie kategorii A+ w którejś z dyscyplin? A może w kilku?

Obecna ewaluacja nie została jeszcze ukończona. W przypadku trzech dyscyplin Politechnika Krakowska złożyła odwołania. Zobaczymy, jaki przyniosą skutek. A jeśli chodzi o następną ocenę jednostek naukowych, warto spojrzeć na problem historycznie. W poprzednich ewaluacjach dał o sobie znać efekt sinusoidy. Jednostki naukowe, które osiągały najwyższe wyniki, czuły się tak pewnie, że osiadały na laurach. I w efekcie spadały na niższe pozycje w następnej ocenie. Wystarczy przyrzeć się badawczym uczelniom, które miały znakomite wyniki w poprzedniej ewaluacji. Niektóre z nich wyprzedziliśmy.

Mając tę świadomość, a także świadomość wyniku poprzednich ewaluacji, musimy iść mocno w górę, żeby utrzymać obecny poziom, żeby nie spaść. Podkreślam: musimy iść mocno w górę! Nie możemy się zatrzymać. Potrzebujemy jak najwięcej artykułów wysoko punktowanych. To już nie te czasy, gdy zadowalały nas artykuły za 40 lub 70 punktów. Dziś potrzebujemy publikacji za 140, za 200 punktów. Musimy iść do góry, żeby nie podzielić losu uczelni, które były znakomite i zatrzymały się w rozwoju.

Dziękuję za rozmowę.

*Rozmawiał: Lesław Peters
Zdjęcia: Jan Zych*

KRONIKA

czerwiec — sierpień 2022 r.

1 VI Otwarcie na Wydziale Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej PK Laboratorium EduNet, działającego w ramach Międzynarodowej Sieci Edukacyjnej, powstałej z inicjatywy firmy Phoenix Contact, a zrzeszającej około 150 placówek tego typu w 35 krajach świata.

2 VI Otwarcie wystawy „Wieliczka i Malbork śladami zabytków UNESCO” w Galerii PK „Gil”.

Spotkanie w pałacu Krzysztofora poświęcone pamięci Wiktora Zina w 15. rocznicę śmierci Profesora.

3 VI Spotkanie integracyjne pracowników i studentów Wydziału Inżynierii i Technologii Chemicznej PK.

Wykład profesora wizytującego Vladimíra Šlapety pt. „Lubomír and Cestmír Šlapeta”, zorganizowany przez Katedrę Projektowania Architektonicznego Wydziału Architektury PK.

Wieczór filmowy z SSPK w Klubie Studenckim „Kwadrat”.

5 VI Spotkanie integracyjne pracowników i studentów Wydziału Architektury PK.

5–9 VI Festiwal Mechanika, w ramach którego odbył się m.in. Zlot Samochodów i Motocykli.

6 VI Mistrzostwa Politechniki Krakowskiej w Pływaniu zorganizowane przez Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego PK.

7 VI Odświeżenie na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie tablicy upamiętniającej spotkanie założycielskie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, z okazji obchodów 25-lecia.

Pierwsza w Polsce Regionalna Konferencja Inicjatywy Awangarda, zorganizowana przez województwo małopolskie w formie hybrydowej dotycząca rozwoju technologii związanych z wykorzystaniem wodoru. Było to jedno z wydarzeń tegorocznego Małopolskiego Festiwalu Innowacji.

Uroczyste wręczenie dyplomów na Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki PK.

8 VI Uroczysta 87. sesja Rady Miasta Krakowa, sesja, podczas której rektor PK prof. Andrzej Białkiewicz odebrał z rąk prezesa Zarządu Wodociągów Miasta Krakowa SA statuetkę przyznaną uczelni z okazji 120. rocznicy uruchomienia wodociągu bielańskiego.

8–10 VI Ogólnopolskie specjalistyczne seminarium przeznaczone dla pełnomocników rektorów uczelni ds. POL-on, zorganizowane przez PK we współpracy z Zespołem ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego Agencji Szkolenia i Promocji Kadr.

9 VI Dzień Informatyka.

Mistrzostwa PK w Koszykówce 3x3, zorganizowane przez Centrum Sportu i Rekreacji oraz Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego PK.

9–10 VI Posiedzenie Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich w Warszawie.

VII Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna „MODELLING 2022 — Modelowanie podróży i prognozowanie ruchu”, zorganizowana przez Katedrę Systemów Transportowych PK, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Oddział w Krakowie oraz Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa.

10 VI „Alpaki na PK!” — akcja w ramach projektu „Studenci dla zdrowia”, zorganizowana przez Niezależne Zrzeszenie Studentów PK na terenie kampusu PK.

11 VI Dzień Chemika.

Mistrzostwa Politechniki Krakowskiej w Koszykówce i Tenisie zorganizowane przez Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego PK oraz Centrum Sportu i Rekreacji.

Koncert Akademickiego Chóru PK „Cantata” w trakcie corocznego festynu w ogrodach Domu Pomocy Społecznej im. Ludwika i Anny Helclów w Krakowie.

13 VI Naukowa Sesja Mistrzów PK, wydarzenie towarzyszące Uczelnianej Studenckiej Sesji Kół Naukowych.

15 VI Otwarcie stanowiska laboratoryjnego Wydziału Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej — Laboratorium Odnawialnych Źródeł Energii.

20 VI Posiedzenie Rady Naukowej ds. Strategicznych Kierunków Rozwoju Małopolski.

Gala Sportu Akademickiego — podsumowanie sezonu 2021/2022, zorganizowane przez Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego PK w Klubie Studenckim „Kwadrat”.

21 VI Posiedzenie Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa. XII Walne Zebranie Rady Fundacji „Panteon Narodowy”.

22 VI Ogłoszenie wyników Rankingu Szkół Wyższych 2022 „Perspektywy”.

23 VI Ogłoszenie wyników XXII edycji konkursu dla studentów Wydziału Architektury PK „Architektura Betonowa — Gra Brył — Dom w Krajobrazie Miejskim”. Przedsięwzięcie zostało zorganizowane wspólnie przez Katedrę Projektowania Architektonicznego PK oraz Stowarzyszenie Producentów Cementu.

23–25 VI XXVII Kongres Techników Polskich i V Światowy Zjazd Inżynierów Polskich w Gliwicach pod hasłem „Inżynierowie dla zdrowej planety”.

24 VI Otwarcie wystawy malarstwa i grafiki „Reakcja” w Galerii PK „Kotłownia”, w ramach 3. Krakowskich Spotkań Artystycznych 2022.

27 VI Podpisanie listu intencyjnego o współpracy pomiędzy Politechniką Krakowską i Centralnym Biurem Antykorupcyjnym.

Wernisaż wystawy „Plac Centralny. W poszukiwaniu centrum” zorganizowany przez Muzeum Nowej Huty w dawnym kinie „Światowid”. Ważną jej częścią jest ekspozycja prac studentów architektury krajobrazu Wydziału Architektury PK. Ekspozycję można oglądać do 8 stycznia 2023 r.

REKTOR I SENAT

Zarządzenia rektora PK

Zarządzenie nr 63 z 13 lipca 2022 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu pracy przedstawicieli Politechniki Krakowskiej w strukturze Międzynarodowej Szkoły Inżynierskiej przy Tianjin Chengjian University”.

Zarządzenie nr 64 z 21 lipca 2022 r. w sprawie przyjęcia Planu Równości dla Politechniki Krakowskiej na lata 2022–2025.

Zarządzenie nr 65 z 22 lipca 2022 r. zmieniające „Zarządzenie nr 41 rektora Politechniki Krakowskiej z 6 maja 2022 r. w sprawie wzorów dokumentów rekrutacyjnych, wymaganych od kandydatów ubiegających się o przyjęcie na pierwszy rok stacjonarnych i niestacjonarnych studiów I i II stopnia, rozpoczynających się w roku akademickim 2022/2023”.

Zarządzenie nr 66 z 22 lipca 2022 r. w sprawie „Zasad oddawania nieruchomości Politechniki Krakowskiej do korzystania innym podmiotom w drodze najmu, dzierżawy lub użyczenia”.

Zarządzenie nr 67 z 2 sierpnia 2022 r. w sprawie „Regulaminu świadczeń dla studentów Politechniki Krakowskiej”.

Zarządzenie nr 68 z 1 września 2022 r. w sprawie zmiany zarządzenia dotyczącego instrukcji w sprawie wydawania poleceń oraz rozliczania kosztów podróży na obszarze kraju.

Zarządzenie nr 69 z 1 września 2022 r. w sprawie zmian w zasadach podejmowania i odbywania studiów wyższych na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki przez osoby niebędące obywatelami polskimi.

Zarządzenie nr 70 z 14 września 2022 r. w sprawie utworzenia studiów wspólnych II stopnia na kierunku *Additive Manufacturing* na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Fizyki.

Zarządzenie nr 71 z 14 września 2022 r. dotyczące zmiany zarządzenia w sprawie wzorów umów o warunkach odpłatności za studia oraz umów o warunkach kształcenia dla cudzoziemców.

Zarządzenie nr 72 z 19 września 2022 r. w sprawie zasad realizacji zajęć na studiach I i II stopnia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Komunikat rektora PK

Komunikat nr 4 z 27 czerwca 2022 r. w sprawie organizacji pracy w związku z wysokimi temperaturami.

Polecenia służbowe rektora PK

Polecenie służbowe nr 12 z 1 lipca 2022 r. w sprawie utrzymania stopnia alarmowego BRAVO oraz stopnia alarmowego CHARLIE-CRP.

Polecenie służbowe nr 13 z 1 sierpnia 2022 r. w sprawie utrzymania stopnia alarmowego BRAVO oraz stopnia alarmowego CHARLIE-CRP.

Polecenie służbowe nr 14 z 31 sierpnia 2022 r. w sprawie utrzymania stopnia alarmowego BRAVO oraz stopnia alarmowego CHARLIE-CRP.

(dokończenie ze s. 5)

Nagranie audycji Radia Kraków „Godziny Rektorskie” zorganizowane w Małopolskim Laboratorium Budownictwa Energooszczędnego PK.

28 VI — 1 VII XXXVI Ogólnopolska Konferencja „Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji”, zorganizowana w Wiśle przez Oddział Małopolski Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Krakowie.

28 VI Zakończenie roku w Międzynarodowym Centrum Kształcenia PK.

29 VI Promocja doktorów i doktorów habilitowanych w Międzywydziałowym Centrum Edukacyjno-Badawczym PK „Działownia”.

Wernisaż wystawy fotografii Zbigniewa Latały „Ulotność zdarzeń” w Galerii Związku Polskich Artystów Fotografików.

1 VII Posiedzenie Rady ds. Środowiska, Energii i Zasobów Naturalnych przy Prezydencie RP, której członkiem jest rektor PK. Temat: „Polski model finansowania ochrony środowiska i ekologii — przeszłość, teraźniejszość, przyszłość”.

Zakończenie XXXII edycji studiów podyplomowych Polsko-Amerykańska Szkoła Biznesu. Program Executive Master of Business Administration (MBA) na PK.

2–3 VII VI Międzynarodowy Przegląd Chórów Akademickich „Święty Krzyż 2022” z udziałem Akademickiego Chóru PK „Cantata”. Muzycy pod dyrekcją mgr Marty Stós zajęli III miejsce oraz zdobyli Nagrodę Marszałka Województwa Świętokrzyskiego.

4–8 VII Pierwsza edycja „Akademii Samorządu Studenckiego PK” — akcji szkoleń dla samorządowców z Politechniki.

9 VII 44. Regaty o Puchar Rektora PK na Jeziorze Żywieckim.

10–13 VII XXVI Szkoła Zarządzania Strategicznego w Szkolnictwie Wyższym dla Rektorów i Prorektorów w kadencji 2020–2024, zorganizowana w Kaliszu przez Fundację Rektorów Polskich.

25 VIII Podpisanie przez rektora PK prof. Andrzeja Białkiewicza listu intencyjnego w sprawie utworzenia Centrum Bezpieczeństwa Pożarowego i Akustyki w Krakowie, przy Sieci Badawczej Łukasiewicz — Instytucie Ceramiki i Materiałów Budowlanych. Oprócz PK w przedsięwzięcie zaangażowane będą także: Uniwersytet Rolniczy, Akademia Górniczo-Hutnicza, Szkoła Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej w Krakowie oraz Województwo Małopolskie.

25–28 VIII IX Konferencja Ekspertów Praw Studenta zorganizowana na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej przez Parlament Studentów RP.

Opracowała: Renata Dudek

Promocje doktorskie

RENATA DUDEK

29 czerwca 2022 r. w Międzywydziałowym Centrum Edukacyjno-Badawczym „Działownia” odbyła się uroczysta promocja doktorów i doktorów habilitowanych. Otwierając ceremonię, rektor prof. Andrzej Białkiewicz powitał bardzo liczne grono zebranych. Nie krył też radości, że po tak długim okresie pandemii już po raz drugi promowani mają możliwość spotkać się na tej ważnej uroczystości i osobiście odebrać dyplom z rąk rektora, przyjąć gratulacje i podziękować promotorom.

Tym razem wśród uhonorowanych znalazło się pięcioro doktorów habilitowanych i trzydzieści siedmioro doktorów z siedmiu wydziałów Politechniki. Podczas uroczystości promowanym towarzyszyli nie tylko opiekunowie nauki, ale też rodziny i przyjaciele. Zanim wręczono

Rektor Andrzej Białkiewicz — w towarzystwie prorektorów Jerzego Zająca (z lewej), Marka Bauera i Dariusza Bogdała (z prawej) — wita przybyłych na uroczystość

dyplomy, dziekani poszczególnych wydziałów zaprezentowali sylwetki promowanych — ich dorobek naukowy i przebieg kariery, a także realizowane pasje pozazawodowe. Prowadzący tę część uroczystości prorektor ds. nauki prof. Dariusz Bogdał stwierdził spełnienie wymogów ustawowych, po czym rozpoczęła się ceremonia promowania.

Bardzo wzruszającym i szczególnie podniosłym momentem było ślubowanie złożone przez liczną grupę doktorów. Po odczytaniu roty przez rektora nowo promowani wypowiedzieli głośno: „Ślubujemy i przyrzekamy!”, zobowiązując się tym samym z czcią i honorem piastować nadaną im godność.

Moment ślubowania wypromowanych doktorów habilitowanych i doktorów

Doktorzy habilitowani

Lech
Iwański
WiiTCh

Maria
Kurańska
WiiTCh

Agnieszka
Ozimek
WA

Ewa
Rożko
WM

Elżbieta
Stanaszek-Tomal
WIL

Maria Kurańska przyjmuje gratulacje dziekana WliTCh Piotra Michorczyka po nadaniu stopnia doktora habilitowanego

Ewa Rożko odbiera dyplom doktora habilitowanego z rąk rektora Andrzeja Białkiewicza

Doktorzy

Gratulując promowanym i ich promotorom, rektor prof. Andrzej Białkiewicz podkreślił, że dzień promocji to święto i powód do dumy dla wszystkich, także całej społeczności Politechniki Krakowskiej. Zaznaczył, że moment uzyskania stopnia naukowego to ważna, doniosła i wyjątkowo radosna chwila w życiu każdego naukowca, tym bardziej satysfakcjonująca, że poprzedzona latami wyrzeczeń i ciężkiej pracy. O jednym nie wolno jednak zapominać: — *Musicie wiedzieć, że na drodze naukowej nie można się zatrzymywać! Przed Wami dalsze szczeble kariery, aż do zdobycia tytułu naukowego profesora!* — zwrócił się do doktorów. Doktorom habilitowanym przypomniał zaś o ich nowych obowiązkach promowania doktorów, recenzowania prac doktorskich i habilitacyjnych czy artykułów naukowych. — *Pamiętajcie Państwo w tych działaniach o jednym — aby kierować się wartościami merytorycznymi i prawdą!* — zaznaczył.

Po zakończeniu uroczystości wszyscy promowani mieli możliwość wpisywania się do książki pamiątkowej, a spotkanie zwieńczone zostało wspólnym zdjęciem przed budynkiem „Działowni”.

Dziekan WIL Andrzej Szarata gratuluje Elżbiecie Stanaszek-Tomal uzyskania stopnia doktora habilitowanego

Zdjęcia: Jan Zych

Rita
Łabuz
WA

Marek
Majdak
WIŚIE

Adrian
Maszke
WM

Krzysztof
Nering
WIL

Damian
Nowak
WIiCh

Agata
Pawłowska-Salach
WIŚIE

Natalia
Radwan-Pragłowska
WIEiK

Monika
Rerak
WIŚIE

Michał
Ryś
WM

Janusz
Siudut
WIL

Natalia
Sobuś
WIiCh

Piotr
Sulich
WM

Wojciech
Świątek
WA

Paweł
Tor
WA

Grzegorz
Tyc
WA

Łukasz
Zdanowicz
WIL

Gratulacje rektora odbiera Rita Łabuz

Wacław Seruga ze swoją doktorantką Angeliką Chyb (z prawej) oraz Ewelina Gardyńską-Kieliś

Gratulacje rektora Andrzeja Białkiewicza przyjmuje Klaudia Cechini

Stopień doktora z rąk rektora otrzymuje Natalia Radwan-Pragłowska

Krzysztof Nering (z otwartym dyplomem doktorskim) i Krzysztof Banet

Wodociągi dziękują Politechnice

Podczas 86. sesji Rady Miasta Krakowa, odbywającej się 8 czerwca, rektor Politechniki Krakowskiej prof. Andrzej Białkiewicz otrzymał statuetkę wykonaną z okazji 120. rocznicy uruchomienia w Krakowie wodociągu bielańskiego. Politechnika została uhonorowana jako jedna z czterech uczelni współpracujących od wielu lat z przedsiębiorstwem Wodociągi Miasta Krakowa.

Statuetki wręczył Piotr Ziętara, prezes Zarządu Wodociągów Miasta Krakowa. Pierwsza statuetka, przyznana Radzie Miasta Krakowa, trafiła do rąk przewodniczącego Rafała Komarewicza. Drugą odebrał prezydent Krakowa prof. Jacek Majchrowski. Pozostałe cztery otrzymali, obok rektora Andrzeja Białkiewicza, kolejno: prorektor Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Piotr Jedynak, rektor Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie dr hab. Stanisław Mazur, prof. UEK oraz prorektor Akademii Górniczo-Hutniczej prof. Rafał Wiśniewski.

Statuetka została zaprojektowana na wzór zbiornika „Kościuszkę”, stanowiącego w pierwszym okresie funkcjonowania wodociągu bielańskiego zasadniczy element systemu zaopatrzenia Krakowa w wodę. Autorem rzeźby jest krakowski artysta Wiesław Domański.

Podczas ceremonii, która odbyła się w sali obrad Rady Miasta, prezes Piotr Ziętara przypomniał, że początki krakowskich wodociągów nie były łatwe. Pomysł budowy systemu zaopatrzenia miasta w wodę, przedstawiony w 1870 r. przez prezydenta Józefa Dietla, nie zyskał akceptacji ówczesnych radnych. Dopiero 14 lutego 1901 r. woda z ujęcia bielańskiego popłynęła do odbiorców. Sieć wodociągowa liczyła wówczas 81 km, dziś ma 2325 km.

Prezes Piotr Ziętara (z prawej) wręcza statuetkę rektorowi PK Andrzejowi Białkiewiczowi. Fot.: Jan Zych

Z powodu sytuacji epidemicznej uroczystość postanowiono przesunąć o rok.

(ps)

„Gwiazdy Horyzontu” wręczone

IRENA ŚLIWIŃSKA

Laureat konkursu, Paweł Oćłoń. Fot.: Jan Zych

„Gwiazdy Horyzontu 2020”, czyli konkurs na najaktywniejszego uczestnika Programu „Horyzont 2020” z województwa małopolskiego i podkarpackiego, został rozstrzygnięty 22 grudnia 2020 r., ale ze względu na zagrożenie epidemiczne oficjalne wręczenie nagród zostało odroczone. Uroczysta gala, podczas której uhonorowano laureatów konkursu, odbyła się 9 czerwca na Politechnice Krakowskiej.

Tytuł „Gwiazda Horyzontu 2020” został przyznany podmiotom uczestniczącym w projektach realizowanych

w PR „Horyzont 2020” w czterech kategoriach. W kategorii uczelni najlepszy okazał się Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, w kategorii instytutów badawczych — Instytut Fizyki Jądrowej im. Henryka Niewodniczańskiego Polskiej Akademii Nauk. Przedsiębiorcą wyróżnionym tytułem została spółka Metrosoft Polska Sp. z o.o. W kategorii „nagroda indywidualna” tytuł „Gwiazda Horyzontu 2020” przyznano badaczom z krakowskich uczelni — prof. dr. hab. inż. Pawłowi Oćłoniowi z Politechniki Krakowskiej; dr. hab. Michał Némethowi, prof. UJ oraz dr. hab. Tomaszowi Żuradkiemu, prof. UJ — z Uniwersytetu Jagiellońskiego; dr. hab. inż. Aleksandrowi Porzedzie, prof. UR z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie oraz dr. hab. inż. Urszuli Stachewicz, prof. AGH z Akademii Górniczo-Hutniczej. Nagrody specjalne za popularyzację nauki i programu „Horyzont 2020” otrzymali dr hab. inż. Krzysztof Fic, prof. PP z Politechniki Poznańskiej oraz prof. dr hab. Alicja Józkowicz z Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Uroczystość, która odbyła się w siedzibie Katedry Historii Architektury i Konserwacji Zabytków PK przy ulicy Kanoniczej, otworzył dr inż. Jacek Kasz, dyrektor Centrum Transferu Technologii PK. Do laureatów i gości kilka słów skierował prorektor ds. nauki PK Dariusz Bogdał. Ceremonię prowadziła Anna Armuła, kierownik HPK Polska Południowo-Wschodnia. Nagrody laureatom wręczyła Magdalena Bem-Andrzejewska, dyrektor Działu Krajowego Punktu Kontaktowego w NCBR.

Konkurs został zorganizowany przez Regionalny Punkt Kontaktowy CTT PK. Jednostka obecnie funkcjonuje jako Horyzontalny Punkt Kontaktowy Polska Południowo-Wschodnia i wspiera instytucje i naukowców z trzech województw: małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego w staraniach o środki z Programu „Horyzont Europa”. HPK Polska Południowo-Wschodnia jest częścią sieci koordynowanej przez Krajowy Punkt Kontaktowy. Jego działanie jest finansowane ze środków Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Dr inż. Irena Śliwińska jest pracownikiem Horyzontalnego Punktu Kontaktowego Polska Południowo-Wschodnia Centrum Transferu Technologii PK.

Studiował na Politechnice Krakowskiej,
dziś jest Honorowym Obywatelem Miasta Krakowa

Zaszczytny tytuł dla Andrzeja Mleccki

Urodził się w Tarnobrzegu, a do Krakowa przybył jako student architektury Politechniki Krakowskiej. Z naszym miastem związał się na stałe, lecz architektem nie został. Wielką popularność zdobył jako rysownik i satyryk. W tej roli debiutował w 1971 r. na łamach tygodnika „Student”. Później publikował na innych łamach, z czasem też w Internecie. Od lat co tydzień jego żart graficzny otwiera kolejny numer tygodnika „Polityka”. W sumie tych rysunków i ilustracji zebrano już ponad 40 tysięcy.

W czerwcu ubiegłego roku Rada Miasta Krakowa podjęła decyzję o przyznaniu Andrzejowi Mleccku tytułu Honorowego Obywatela Krakowa. Ceremonię nadania godności zaplanowano na listopad, ale kolejna fala pandemii spowodowała odwołanie uroczystości. Ostatecznie specjalna sesja Rady Miasta odbyła się 14 czerwca 2022 r.

Zwracając się do laureata, przewodniczący Rady Miasta Krakowa Rafał Komarewicz wspominał o najślynniejszym polskim kabarecie, Piwnicy pod Baranami, kabarecie, którego wyrafinowane poczucie humoru odnaleźć można w rysunkach Andrzeja Mleccki. — *Za całokształt dokonań, ponadpięćdziesięcioletnią pracę twórczą, za postawę zbliżającą ludzi,*

Uroczysta chwila...

Honorowy obywatel Krakowa i Ewa Wachowicz, była Miss Polonia, obecnie dziennikarka i producentka telewizyjna

Zaszczytnego tytułu Andrzejowi Mleccku (na zdjęciu odwrócony) szczególnie serdecznie gratulowali koledzy ze studiów na Politechnice Krakowskiej (późniejsi pracownicy uczelni), od lewej: Wiesław Michałek, Andrzej Gaczol i Krzysztof Bojanowski

eksponowanie w swej twórczości krakowskiego ducha i krakowskich przywar oraz uśmiech, z którym jest Pan stale kojarzony, Szanowny Laureacie, serdecznie dziękujemy! — powiedział Rafał Komarewicz. Laudację wygłosił prezydent Krakowa Jacek Majchrowski, który wyraził nadzieję, że pod wpływem przyznanego tytułu laureat nie przerodzi się w pomnikowego klasyka.

W swoim wystąpieniu Andrzej Mleccko przywołał lata spędzone na Politechnice Krakowskiej. Kolegów ze studiów nie zabrakło zresztą wśród osób przybyłych na uroczystość. Jeden z nich, dr hab. inż. arch. Krzysztof Bojanowski, prof. PK, mówi: — *Andrzej zawsze dobrze rysował. Dziś jest ikoną polskiej kultury. Przyznanie mu tytułu Honorowego Obywatela Krakowa to także wyróżnienie dla Politechniki.*

Nadanie godności Honorowego Obywatela Krakowa poprzedziło przyznanie Andrzejowi Mleccku innych zaszczytnych wyróżnień, między innymi został odznaczony przez ministra kultury Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005 r.). W 2010 r. prezydent Krakowa Jacek Majchrowski przyznał mu Nagrodę Miasta Krakowa.

(ps)

Zdjęcia: Jan Zych

WSPOMNIENIE

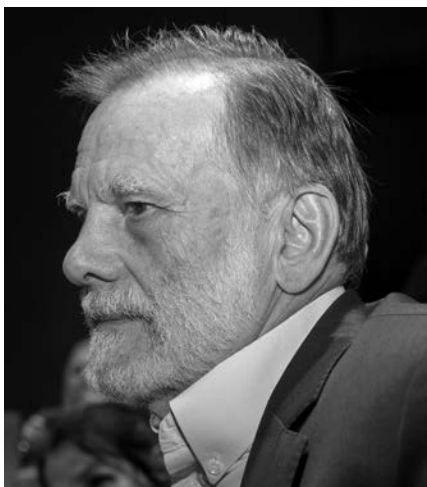
Stanisław Deńko

Był wybitnym twórcą architektury. Z jego zdaniem liczyło się zarówno środowisko zawodowe, jak i młode pokolenie adeptów architektury, wychowaniu których poświęcał się jako wykładowca Politechniki Krakowskiej. Wpisuje się w poczet przeświatnych wychowanków i pracowników Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej.

*

Urodził się 6 maja 1943 r. w Dobczycach, w rodzinie sędziego i nauczycielki. W latach pięćdziesiątych rodzina przeprowadziła się do Krakowa. Ukończył tu w 1957 r. Szkołę Podstawową nr 2 oraz III Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego. Maturę uzyskał w 1961 r. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. W ich trakcie, w 1964 r. otrzymał stypendium Ministerstwa Konstruktury we Francji i odbył praktykę w Biurze Architektonicznym Jean-Michel Legrand & Jacques Rabinel. Pracę dyplomową, projekt pt. „Eksperymentalny Zespół Mieszkańcy. Osiedle przyszłości dla 40 tysięcy mieszkańców” (promotorem był prof. Witold Cęckiewicz) obronił w 1967 r. i na tej podstawie uzyskał tytuł magistra inżyniera architekta. Zaproponowana w tym projekcie koncepcja nachylenia wysokich budynków mieszkalnych w kierunku południowym, tak by zmniejszyć strefę zacienienia terenów zielonych pomiędzy nimi, nie straciła na aktualności mimo upływu lat.

Z Wydziałem Architektury Politechniki Krakowskiej związał się zawodowo w 1967 r. Do pracy w Zakładach Doświadczalnych w Pracowni nr 10, przy Katedrze Planowania Krajobrazu i Terenów Zielonych PK przyjął uzdolnionego absolwenta architektury Witold Cęckiewicz. Początkowo Stanisław Deńko był zatrudniony na stanowisku inżynierjno-technicznym, w marcu 1969 r. objął etat asystenta naukowo-dydaktycznego w Katedrze Projektowania Osiedli i Terenów Zielonych. We wniosku uzasadniającym awans kierujący katedrą Witold Cęckiewicz podkreślał zamiłowanie do pracy naukowej oraz wyjątkową pracowitość i sumienność Stanisława Deńki. W 1970 r. w związku ze zmianą struktury organizacyjnej Politechniki

został przeniesiony do pracy w Instytucie Urbanistyki i Planowania Przestrzennego. 1 stycznia 1971 r. objął etat starszego asystenta, w lutym 1977 r. został mianowany na stanowisko wykładowcy Wydziału Architektury PK, w sierpniu 1983 r. — starszego wykładowcy.

Uczestniczył w pracach projektowych zespołu pod kierunkiem Witolda Cęckiewicza. Niemałymi sukcesami były wygrany w 1973 r. konkurs na siedzibę Ambasady RP w New Delhi, w Indiach, połączony z realizacją obiektu (1973–1978; z Witoldem Cęckiewiczem; I nagroda w konkursie SARP; obiekt uznany przez rząd Indii za Building of The Year 1978), jak również wyróżnienie honorowe w 1972 r. w konkursie pod auspicjami Międzynarodowej Unii Architektów (UIA) na siedzibę rządu i Narodowej Partii TANU w Dar es Salaam, w Tanzanii (we współpracy z Krzysztofem Lenartowiczem, Zofią Brzykczyk-Lenartowicz i studentami WA PK). Uprawnienia budowlane Stanisław Deńko uzyskał w 1975 r., a status twórcy — w 1979 r.

Pracę projektową łączył z nauczaniem, prowadząc dla studentów Wydziału Architektury PK ćwiczenia z projektowania architektoniczno-urbanistycznego. Był opiekunem studenckich praktyk zagranicznych. W 1979 r. ukończył roczne Studium Nauk Społecznych PK i odbył praktykę dydaktyczną na Uniwersytecie Stanu Iowa w Ames, w USA. W 1988 r. otworzył na Wydziale Architektury PK przewód doktorski pt. „Określenie metod rewaloryzacji

zespołu urbanistycznego Starego Miasta w Fezie”, ale pisanie doktoratu nie ukończył.

W latach 1981–1990 kierował Akademicką Pracownią Projektową (APA), działającą na PK w ramach SSP „Żaczek”. Zatrudniała ona nie tylko zawodowych architektów, ale i zdolnych studentów. Powstały w tej pracowni doceniane i zrealizowane projekty, jak choćby Centrum Kultury Żydowskiej przy ulicy Meiselsa, na Kazimierzu, w Krakowie (1989–1993; we współpracy z Dariuszem Gruszką, Lucyną Matławską-Patyk i Michałem Patykiem) czy Terminalu I Portu Lotniczego Kraków-Balice (1989–1994; z Januszem Dulińskim, Dariuszem Gruszką, Piotrem Wróblem; I nagroda w konkursie SARP). W 1989 r. Stanisław Deńko wziął udział, jako współautor projektu przygotowanego poza APA (z Anną Frantą, Anną Palej, Grażyną Schneider-Skalską), w konkursie, który dotyczył rehabilitacji miasta Milwaukee, w stanie Wisconsin, w USA (projekt otrzymał wyróżnienie honorowe). APA współpracowała z biurem architektoniczno-branżowym N. K. Kothari & Associates w New Delhi, partnerem podczas realizacji siedziby ambasady.

Od 1990 r., przez kolejne trzy lata Stanisław Deńko pracował jako wykładowca College of Architecture & Planning na Uniwersytecie Tennessee w Knoxville, w USA. Dał się także tam poznać jako wsławni projektant i dydaktyk, o czym świadczy Award of Merit. Zespół studentów pod jego kierunkiem zdobył I nagrodę *ex aequo* w studenckim konkursie, którego przedmiotem była adaptacja kompleksu wojskowego portu lotniczego na centrum lotnictwa cywilnego w Nashville.

W 1993 r., po powrocie z USA kontynuował pracę na Wydziale Architektury PK. W tym samym roku założył wraz z amerykańskim architektem Glennem Lewisem Biuro Architektoniczne „WIZJA” Sp. z o.o. Wyznawał ideę, że forma wyrażona w materii budowlanej niesie konkretną treść, której nie można odrywać od funkcji, a „architektura jako język oparty na formie” stanowi element przestrzeni. Uzasadniając wybory estetyczne, jak odrzucanie w projektowaniu elementów niezajdujących usprawiedliwienia funkcjonalnego, swoistych ornamentów na rzecz „minimalizmu”, podstawą swej twórczości uczynił geometrię.

Podkreślał, że drogą do celu są indywidualne, innowacyjne pomysły, nie rozwiązania modne.

W latach 1995–1999 Stanisław Deńko ograniczył swe obowiązki na PK ze względu na pełnienie odpowiedzialnych funkcji — piastował urząd głównego architekta Krakowa i dyrektora Wydziału Architektury i Urbanistyki Urzędu Miasta Krakowa. Uczestniczył w pracach Miejskiej Komisji Urbanistycznej, Wojewódzkiej i Głównej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej. Dzięki jego zaangażowaniu powstały ważne dokumenty planistyczne, był ich autorem lub współautorem, jak „Kazimierz Action Plan” (1994), plan koordynacyjny Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego (1995–1996) czy „Uwarunkowania do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa”. Jego koncepcje miały wpływ na zmianę wizerunku współczesnego Krakowa i przyczyniły się do jego rozwoju.

Pracę na Wydziale Architektury PK zakończył, formalnie rzecz biorąc w 2000 r. (po rocznym bezpłatnym urlopie w 1999 r.). Skoncentrował się na działalności projektowej, choć do zajęcia akademickiego powrócił jeszcze w 2004 r., wiążąc się na jakiś czas z Wydziałem Architektury i Sztuk Pięknych Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Podtrzymywał również kontakty ze swoją Alma Mater, okazjonalnie uczestnicząc jako juror w konkursach dla studentów WA PK.

Wśród projektów zrealizowanych po 2000 r. trzeba wymienić: rozbudowę

Terminalu Międzynarodowego Portu Lotniczego im. Jana Pawła II w Krakowie-Balicach (1999–2001; we współpracy z Biurem Architektonicznym APA — Czech_Duliński_Wróbel), obiekt supermarketu AUCHAN w Sosnowcu (1998–2001; z Robertem Kuzianikiem), Auditorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie (2001–2005; z Robertem Kuzianikiem; I nagroda w konkursie zamkniętym UJ, Nagroda I stopnia Ministra Budownictwa w 2007 r., wyróżnienie specjalne w X Konkursie „Polski Cement w Architekturze”), opracowywanie wizji rozwoju Portu Lotniczego Kraków-Balice (współpraca z prof. Wojciechem Leśnikowskim oraz biurami HNTB z USA i HOK z Wielkiej Brytanii); adaptację silosów zbożowych w Oslo na wielorodzinny budynek mieszkaniowy (2000–2004; z biurem Architekti Mikołajski & Wiese), a także wiele projektów budynków mieszkalnych (za dom jednorodzinny w Burowie otrzymał Nagrodę Marszałka Województwa Małopolskiego im. Stanisława Witkiewicza). Kolejne prace, jak projekt: Ośrodka Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora „Cricoteka” w Krakowie (2006–2014; z Agnieszką Szulstk i Piotrem Nawarą, I nagroda w konkursie; Grand Prix Nagrody Architektonicznej „Polityki”, Nagroda Roku SARP, główna Nagroda VIII edycji konkursu „Życie w Architekturze”, Nagroda XIX edycji Konkursu „Polski Cement w Architekturze”, nominacja do europejskiej Nagrody Miesa van der Rohe) czy projekty zabudowy mieszkaniowo-usługowej „Angel City” przy ulicy Pawiej w Krakowie

(2009–2014) oraz budynków biurowych dla Inkubatora Krakowskiego Parku Technologicznego w Czyżynach (2006–2008) i Alma Tower (2005–2009) przy ulicy Pilotów powstały we współpracy „Wizji” Sp. z o.o. oraz nsMoonStudio, w ramach IQ-Group Consortium.

Jak podkreślał w mowie pożegnalnej podczas uroczystości pogrzebowych Bohdan Biś-Lisowski — prezes SARP, Stanisław Deńko był jednym z nielicznych polskich architektów, który wraz z zespołami autorskimi przystępował do najważniejszych światowych konkursów architektonicznych,

organizowanych pod patronatem Międzynarodowej Unii Architektów [wspomniany już konkurs na siedzibę rządu Tanzanii i Narodowej Partii Tanu w Dar es Salaam (1972 r.; wyróżnienie honorowe), The Peak w Hongkongu (1983 r.); Grande Arche de la Défense w Paryżu (1984 r.); Parc de la Villette w Paryżu (1984 r.); dzielnica Spreebogen w Berlinie (1992 r.); opera w Oslo (1999 r.)].

Stanisław Deńko był znanym działaczem krakowskiego środowiska architektów. Od 1971 r. należał do Stowarzyszenia Architektów Polskich, był sędzią konkursowym i rzeczoznawcą. Pełnił funkcję wiceprezesa Zarządu SARP Oddział Kraków (1976–1980 i 1980–1984) oraz wiceprezesa ds. twórczości Zarządu Głównego SARP (1994–1997). Za zaangażowanie w działalność statutową Stowarzyszenie przyznało mu Srebrną i Złotą Odznakę SARP. W 2000 r. został laureatem Krakowskiej Nagrody SARP za Twórczość Architektoniczną, a w 2016 r. za wieloletnią, wybitną twórczość w dziedzinie sztuki architektury oraz charyzmatyczną działalność na polu dydaktyki otrzymał Honorową Nagrodę SARP. Od momentu powstania Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP był również członkiem Rady MOIA.

Za wybitne zasługi w dziedzinie architektury i urbanistyki został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski; za zasługi dla Krakowa został wyróżniony odznaką „Honoris Gratia”. Otrzymał Medal „Bene Merentibus” Katedry Kształtowania Środowiska Mieszkaniowego Wydziału Architektury PK.

Zmarł 29 listopada 2021 r. w wieku 78 lat. Pogrzeb odbył się 7 grudnia 2021 r. na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

(K.T.)

Zdjęcia: Jan Zych

Stanisław Deńko (z prawej) w rozmowie z Markiem Tarką podczas wernisażu wystawy projektów studentów Wydziału Architektury PK w lutym 2020 r.

Na podstawie materiałów z Archiwum PK („Akta osobowe Stanisława Deńki”, sygn. 580/13) oraz materiałów Biura Architektonicznego „Wizja” udostępnionych w Internecie, pod adresem: https://www.wizja.krakow.pl/pl/static_pages/2.

Artykuł wspomnieniowy poświęcony Stanisławowi Deńce zamieszczamy na s. 26–29.

Modele i prognozy ruchu są potrzebne w planowaniu rozwoju przestrzennego

„Modelling 2022” — debata o perspektywach transportu

Prawie pięćdziesiąt referatów przedstawiono na VII Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej „Modelling 2022 — Modelowanie podróży i prognozowanie ruchu”. Otrzymała się ona na Politechnice Krakowskiej w dniach 9–10 czerwca. Zainteresowanie konferencją przerosło oczekiwania. W spotkaniu, które zorganizowała Katedra Systemów Transportowych PK, wzięło udział ponad stu sześćdziesięciu specjalistów z całej Polski.

Konferencja miała odbyć się dwa lata temu, ale pandemia uniemożliwiła realizację tamtych planów. Przypomniał o tym dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej PK prof. Andrzej Szarata podczas otwarcia spotkania. W trakcie debaty skupiono się na najpilniejszych problemach sieci transportu miejskiego, regionalnego, krajowego i międzynarodowego.

W pierwszym wystąpieniu konferencji prof. Andrzej Rudnicki, były dyrektor Instytutu Inżynierii Drogowej i Kolejowej PK, podkreślił znaczenie prognoz ruchu. Opierając się na tego typu prognozie, można m.in. optymalizować program urbanistyczny, a więc określać, które obszary należy przeznaczyć na rozwój budownictwa mieszkaniowego, które na skupiska miejsc pracy, a które na ośrodki usługowe. Pozwala to zminimalizować transportochłonność układu komunikacyjnego, podkreślił prof. Rudnicki.

Powitanie gości konferencji przez dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej PK

Uczestnicy pierwszego panelu (od lewej): Dariusz Giziński, Agnieszka Szlubowska, Małgorzata Mokrzańska, Andrzej Kulig, Paweł Obrzut, Andrzej Rudnicki

Zaproszony na konferencję pierwszy zastępca prezydenta Krakowa dr hab. Andrzej Kulig, prof. UJ podkreślił trafność i obiektywność prognoz ruchu, przygotowanych przez specjalistów z Politechniki Krakowskiej. Są one bardzo przydatne przy podejmowaniu decyzji. Głos zabrał także zastępca dyrektora Departamentu Infrastruktury Drogowej i Transportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego Paweł Obrzut, który mówił, że opracowanie modeli i analizowanie różnych scenariuszy rozwoju ma kluczowe znaczenie w przypadku regionalnych planów transportowych. Dzięki temu można wybrać taki wariant, który pozwala osiągnąć maksymalne zyski z punktu widzenia funkcjonowania całego systemu transportowego.

W panelu otwierającym konferencję uczestniczyła także Agnieszka Szlubowska, dyrektor Urzędu Statystycznego w Krakowie. Zdementowała ona wyrażaną w środowisku naukowym opinię, że GUS nie udostępnia danych, strzegąc ich „jak niepodległości”. Wprost przeciwnie, wiele badań jest opartych na przeprowadzanych co dziesięć lat spisach powszechnych. Ośrodek krakowski GUS stanowi przykład otwierania się na środowisko naukowe.

— *Dane statystyczne, dane zagregowane, nie jednostkowe dane identyfikowalne, mogą być dla państwa punktem wyjścia do prowadzenia pogłębionych analiz* — deklarowała Agnieszka Szlubowska.

Poszczególne sesje konferencji były poświęcone transportowi kolejowemu i regionalnemu, transportowi miejskiemu, transportowi krajowemu, mobilności współczesnej oraz zagadnieniom z zakresu metodologii prowadzenia badań i formułowania prognoz. Ważnym wydarzeniem była pierwsza publiczna prezentacja przez specjalistów Katedry Systemów Transportowych PK wyników analizy rozwoju układu transportowego Krakowa w kontekście przyszłych zmian zagospodarowania przestrzennego miasta.

Na obrady przybył prorektor PK dr hab. inż. Jerzy Zając, prof. PK. Szczególnie ciepło powitani zostali przez dziekana Andrzeja Szarata „ojcowie założyciele” Katedry Systemów Transportowych WIL PK — Andrzej Rudnicki i Wiesław Starowicz. Konferencja została objęta patronatem honorowym ministra infrastruktury Andrzeja Adamczyka.

(ps)
Zdjęcia: Jan Zych

Na Politechnice Krakowskiej spotkali się pełnomocnicy rektorów szkół wyższych

Seminarium na temat systemu POL-on

Politechnika Krakowska gościła w dniach 8–10 czerwca uczestników specjalistycznego seminarium dla pełnomocników rektorów uczelni ds. Zintegrowanego Systemu Informacji o Szkolnictwie Wyższym i Nauce POL-on. W trakcie spotkania odbyły się wystąpienia i panele dyskusyjne z udziałem analityków POL-on i portalu Polska Bibliografia Naukowa.

Po otwarciu spotkania przez dyrektora generalnego Agencji Szkolenia i Promocji Kadr, szefa Zespołu ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego dr. Wojciecha Grzeleckiego przybyłych gości powitał rektor PK prof. Andrzej Białkiewicz. Rektor, który objął seminarium patronatem, nakreślił cele oraz ideę debaty.

— *Jak ważne jest posiadanie wiarygodnej informacji we właściwym czasie, pokazujące życie w każdym jego obszarze* — powiedział prof. Białkiewicz. — *Dedykowany system*

POL-on jest systemem szkolnictwa wyższego i nauki. Gromadzi określone dane, a wiarygodność wprowadzanych danych w powiązaniu z systemami uczelnianymi pozwala je wykorzystywać zarówno w działalności bieżącej uczelni, jak również działalności MEiN, które stale monitoruje, za jego pośrednictwem, działalność naszych uczelni. Dlatego też z inicjatywy PK chcielibyśmy powrócić do organizowania okresowych spotkań — konferencji, które odbywały się przed pandemią, a które w ocenie uczestników dawały praktyczną możliwość wdrażania i organizacji funkcjonowania Systemu POL-on w Państwie Uczelniach, poprzez wymianę poglądów i doświadczeń.

Uczestnicy spotkania zostali zapoznani z historią i dniem dzisiejszym Politechniki Krakowskiej. Prezentacji naszej uczelni dokonała koordynator Międzyuczelnianego Zespołu ds. POL-on mgr inż. Agnieszka Kostecka-Stec, na PK będąca dyrektorem Biura Strategii i Rozwoju Uczelni.

Wykład inauguracyjny, poświęcony głównie nowościom w systemie POL-on, wygłosiła Marta Niemczyk z Ośrodka Przetwarzania Informacji (OPI). Drugiego dnia odbył się panel dyskusyjny zatytułowany „Ewaluacja działalności naukowej — wnioski z procesu wprowadzania danych”. W trzecim dniu podsumowania efektów całego

Rektor Andrzej Białkiewicz otrzymuje medal „Za Zasługi w Doskonaleniu Kadr” z rąk dyrektora Wojciecha Grzeleckiego

spotkania dokonali Agnieszka Kostecka-Stec i Wojciech Grzelecki.

Seminarium pozwoliło uczestnikom uzyskać wiedzę z zakresu nowości, które pojawiły się w systemie POL-on. Pozwoliło też przekazać najnowsze informacje z OPI i Ministerstwa Edukacji i Nauki. Dr Wojciech Grzelecki podkreślał znaczenie dyskusji o problemach i trudnościach, które występują w pracy z systemem, oraz możliwości przekazania informacji na ten temat ustawodawcy i ministerstwu. Spotkanie służyło również upowszechnieniu w środowisku uczelni wiedzy o zasadach funkcjonowania systemu POL-on.

(ps)

Zdjęcia: Jan Zych

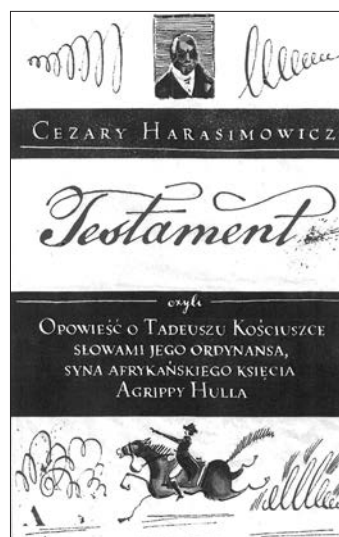
Pierwszy wykład seminarium wygłosiła Marta Niemczyk z OPI

O Naczelniku inaczej

Tadeusz Kościuszko bardzo rzadko trafił na karty utworów literackich. Dzieła te, prezentujące Naczelnika jako postać żywcem zdjętą z pomnika, choć napisane przez takich autorów jak Kraszewski, Reymont czy Anczyc, nie zadomowiły się w świadomości Polaków. Próbę odświeżenia literackiego wizerunku naszego bohatera narodowego — patrona Politechniki Krakowskiej — podjął Cezary Harasimowicz, pisarz i scenarzysta (m.in. „300 mil do nieba”, III część „Ekstradykcji”).

Wydana ostatnio powieść „Testament” ma formę gawędy snutej przez czarnoskórego ordynansa Kościuszki, Agrippę Hulla (postać autentyczna). Ten prosty, niewykształcony człowiek, rolnik, chociaż syn afrykańskiego księcia, mówi o swym dowódcy z oddaniem i szacunkiem, jak również z humorem. O wydarzeniach

historycznych opowiada językiem gminu, przypominając trochę Szwajk, trochę Sancho Pansę. I może dlatego zakończenie historii opowiedzianej w „Testamencie” bardziej porusza niż narracja prac naukowych.

To nie wszystko. Mniej więcej za rok do kin ma trafić film Pawła Maślony „Kos”. Jego twórcy idą jeszcze dalej w odbrązawianiu postaci Kościuszki, w którego wcielił się Jacek Braciak. Akcja rozgrywa się w dniach poprzedzających wybuch insurekcji. Naczelnikowi towarzyszy ordynans i przyjaciel Jean Lapierre (czarny, podobnie jak Agrippa Hull). Na tym kończy się prawda historyczna w filmie, oznajmia reżyser. Cała reszta jest dziełem wyobraźni scenarzysty, Michała Zielińskiego. Na premierę musimy jeszcze poczekać, trwa postprodukcja.

(ps)

Radiowa debata rektorów szkół wyższych na Politechnice Krakowskiej

W poszukiwaniu DNA krakowskich uczelni

Audycja Radia Kraków z cyklu „Godziny Rektorskie”, którą wyemitowano 29 czerwca, była poświęcona specyfice środowiska akademickiego. Tym razem rektorzy krakowskich szkół wyższych przyjęli zaproszenie rektora Politechniki Krakowskiej prof. Andrzeja Białkiewicza i spotkali się w murach naszej uczelni, a ściślej w budynku Małopolskiego Laboratorium Budownictwa Energooszczędnego. Prowadzący program redaktor Jacek Bańka pytał m.in. o nabór kandydatów na studia przed nowym rokiem akademickim.

Prof. Andrzej Białkiewicz stwierdził, że na PK liczba kandydatów co roku stale wzrasta. Największą popularnością cieszą się kierunki z kręgu IT, zwłaszcza informatyka. W tym roku szczególnie wzrosła liczba kandydatów pragnących studiować architekturę. Zauważalny jest też powrót zainteresowania kierunkami związanymi z inżynierią i ochroną środowiska oraz odnawialnymi źródłami energii.

Rektor PK zauważył, że dobre uczelnie są mocnym czynnikiem miastotwórczym. To absolwentom krakowskich uczelni, po studiach zostającym w naszym regionie, Małopolska w olbrzymim stopniu zawdzięcza swój rozwój.

Kontynuując ten wątek, rektor Uniwersytetu Pedagogicznego prof. Piotr Borek zwrócił uwagę, że krakowskie uczelnie ogarniają ideę *universitas* we wszystkich dyscyplinach i dziedzinach. Jako ośrodek akademicki Kraków ma markę, podkreślił rektor AGH prof. Jerzy Lis. Na międzynarodowy

wymiar krakowskiej nauki zwrócił uwagę rektor UJ prof. Jacek Popiel, dodając, że krakowskich uczelni nie traktujemy w kategoriach pojedynczych uczelni, ale w kategoriach globalnych, bowiem każda szkoła wyższa kształci nie tylko dla miasta czy regionu, ale w istocie dla całego świata.

O wielkim potencjale krakowskich uczelni mówili także: rektor Uniwersytetu Rolniczego dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. URK, rektor Akademii Muzycznej prof. Wojciech Widłak i rektor Uniwersytetu Ekonomicznego dr hab. Stanisław Mazur, prof. UEK. Podkreślali oni szczególne korzyści płynące ze współpracy szkół wyższych.

Prowadzący program Jacek Bańka pytał też, jakie DNA wnosi do środowiska akademickiego Krakowa każda z uczelni. Politechnika Krakowska to przede wszystkim kuźnia kadr inżynierskich, odpowiedział rektor PK. — *Słymiemy zwłaszcza z architektów, inżynierów budownictwa, wybitnych transportowców, ekspertów w wielu dziedzinach. Wydaje się, że nie ma ważnej sprawy Krakowa czy Małopolski bez naszego udziału. Kiedy trzeba budować nowe drogi, są przy tym inżynierowie z Politechniki Krakowskiej. Kiedy trzeba chronić zabytki, są tam nasi specjaliści. Kiedy trzeba zaprojektować nowe parki, są absolwenci kierunku architektura krajobrazu. Kiedy jest jakaś awaria, również pojawiają się nasi eksperci* — powiedział rektor PK prof. Andrzej Białkiewicz.

Mówiąc o liczącym sześćset pięćdziesiąt osiem lat Uniwersytecie Jagiellońskim, prof. Jacek Popiel stwierdził, że dla młodzieży wybierającej się na studia ciągle duże znaczenie ma świadomość długiej tradycji uczelni. Z drugiej strony, UJ to dla młodych ludzi synonim nowoczesności. Ważne są też wartości, które przyświecają uniwersytetowi: otwartość, wyrozumiałość, tolerancja.

Postacie wybitnych artystów, ich wybitni wychowankowie, a także dziedzictwo, które jedni przekazują drugim, to z kolei DNA Akademii Muzycznej, mówił jej rektor prof. Wojciech Widłak, wspominając m.in. Krzysztofa Pendereckiego, Bogusława Schaeffera, Kają Danczowską i Joachima Grubicha. Rektor UR Sylwester Tabor powiedział, że różnorodne działania uczelni skupiają się głównie na problemie bezpiecznej żywności. Rektor UEK dr hab. Stanisław Mazur wskazał na udział uczelni w kreowaniu polskiej rzeczywistości gospodarczej. Rektor UP prof. Piotr Borek, wspominawszy o niezbyt dużej atrakcyjności finansowej misji nauczyciela, zauważył, że pedagogika ma szersze znaczenie, obejmując opiekę nad dziećmi i osobami starszymi, logopedię, rehabilitację itp. Prof. Jerzy Lis podkreślił na koniec wartość, jaką dla naszego miasta ma środowisko studenckie. Często motywacja wyboru Krakowa jako miejsca studiów brzmi: „Bo tam się dobrze studiuje”, powiedział rektor AGH.

(ps)

Uczestnicy programu (od lewej): redaktor Jacek Bańka, rektor PK Andrzej Białkiewicz, rektor UP Piotr Borek, rektor AGH Jerzy Lis, rektor UJ Jacek Popiel, rektor UR Sylwester Tabor, rektor AM Wojciech Widłak, rektor UEK Stanisław Mazur. Fot.: Jan Zych

W pozyskiwaniu międzynarodowych grantów badawczych warto skorzystać z wiedzy i usług ekspertów HPK PPW

Centrum Transferu Technologii PK pomaga odkrywać nowe horyzonty

MAŁGORZATA CIESIELSKA, DAWID GACEK

Centrum Transferu Technologii Politechnika Krakowska od ponad dwudziestu lat jest zaangażowane w popularyzację programów ramowych Komisji Europejskiej (KE). Obecna 9. edycja tego programu pod nazwą „Horyzont Europa” to największe narzędzie KE finansowania badań i innowacji. Wszystkie uczelnie w państwach Unii Europejskiej ubiegają się o dotacje z tego programu, ponieważ łączy się to z prestiżem oraz z możliwością współpracy w międzynarodowym środowisku akademickim i przemysłowym. W ramach tej inicjatywy finansowane są projekty badawcze o wysokich walorach innowacyjnych.

Aby ułatwić polskim uczelniom udział w konkursach grantowych w konkurencyjnym środowisku, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju finansuje specjalną sieć wsparcia. Sieć ta działa od 1999 r. i od tego czasu przy Centrum Transferu Technologii na Politechnice Krakowskiej działa Punkt Kontaktowy ds. Programów Badawczych Unii Europejskiej. Od 2022 r. funkcjonuje on pod nazwą Horyzontalny Punkt Kontaktowy Polska Południowo-Wschodnia (HPK PPW; wcześniej Regionalny Punkt Kontaktowy, RPK Kraków). Sieć zarządzana przez Krajowy Punkt Kontaktowy PR „Horyzont Europa” w Warszawie obejmuje sześciu partnerów regionalnych. Nasz Punkt pracuje na rzecz trzech województw: małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego.

Celem nadrzędnym Horyzontalnego Punktu Kontaktowego Polska Południowo-Wschodnia jest dążenie do zwiększenia udziału polskich podmiotów w PR „Horyzont Europa”. Realizacja tego zadania polega na:

- organizowaniu konferencji z udziałem przedstawicieli Komisji Europejskiej, jej ekspertów oceniających wnioski, jak i ekspertów Krajowego Punktu Kontaktowego oraz beneficjentów grantów KE;
- promowaniu programów ramowych (dni otwarte, kampanie informacyjne, tworzenie i rozpowszechnianie materiałów drukowanych);
- organizowaniu szkoleń, spotkań i warsztatów w formie stacjonarnej, zarówno w siedzibie HPK, jak i u klienta oraz *on-line*;

- prowadzeniu konsultacji dla naukowców, firm czy jednostek naukowo-badawczych na każdym etapie składania wniosków o granty PR „Horyzont Europa”;
- organizowaniu i współorganizowaniu innych wydarzeń, m.in. promujących prowadzone w regionie projekty.

PR „Horyzont Europa” oferuje szeroką gamę konkursów o różnorodnej tematyce i dotyczących badań o różnym stopniu zaawansowania. Zanim konkurs zostanie oficjalnie ogłoszony w Portalu Funding & Tender Opportunities, proponowane przez Komisję Europejską Programy Pracy przesyłane są do ekspertów Horyzontalnego Punktu Kontaktowego, by je zaopiniowali i zasugerowali zmiany, tak by programy były dostosowane do możliwości i potrzeb polskich beneficjentów. Po ogłoszeniu konkursu działanie HPK PPW na rzecz naukowców polega na udzielaniu informacji i konsultacjach w zakresie: oferty programowej KE, możliwości aplikowania o granty i wsparcia w procesie realizacji projektów.

Jeżeli naukowiec poszukuje grantu odpowiadającego swemu profilowi badawczemu, pracownicy HPK PPW wyszukają dla niego optymalną propozycję. Samo poruszanie się po wspomnianym portalu, za pośrednictwem którego składa się wnioski, jest sporym wyzwaniem, a znalezienie dokumentów konkursowych może stanowić problem dla osób początkujących. Nasi eksperci pomagają w rozszyfrowaniu instrukcji wypełniania formularza aplikacyjnego, sporządzonej w języku angielskim oraz doradzają, jakie najważniejsze informacje oraz aspekty projektu należy uwzględnić, aby wniosek został zakwalifikowany do konkursu i otrzymał pozytywne recenzje, a w efekcie aplikujący pozyskał dofinansowanie. Po szczęśliwym finale następuje okres realizacji projektu. Składa się on z fazy przygotowania i podpisania umów z KE i z konsorcjantami oraz fazy wykonania badań. Umowa grantowa ma dość skomplikowaną strukturę i prawnik zatrudniony w CTT tłumaczy zapisy stronom, zarówno w aspekcie językowym, jak i w zakresie prawnego zrozumienia klauzul umownych,

aby w czasie realizacji projektu nie popełniać błędów. Prawnik weryfikuje umowy przed podpisaniem, zwłaszcza pod kątem zabezpieczenia praw własności intelektualnej partnerów, zgodnie z wniesionym nakładem pracy.

W czasie realizacji projektu często potrzebna jest pomoc w poszukiwaniu kadr, głównie doktorantów. HPK PPW posiada sieć kontaktów w całej Europie i pomaga w znalezieniu odpowiedniego kandydata z zagranicy, spełniającego kryteria projektu.

Kolejny obszar działań pracowników CTT pojawia się przy raportowaniu i rozliczaniu projektu przez beneficjentów środków unijnych. Eksperti udzielają wyjaśnień odnośnie do kategorii kosztów i sposobu ich kwalifikowania. Udzielają także wskazówek odnośnie do akceptowalnych przesunięć w harmonogramie i wskazują prawidłową procedurę postępowania w takim przypadku. W czasie trwania projektu naukowcy mogą liczyć na wsparcie HPK PPW w zakresie promocji projektu, np. udziału w konferencjach tematycznych i popularyzacji wyników badań.

Poza pomocą operacyjną HPK PPW organizuje otwarte szkolenia i warsztaty, w formie stacjonarnej i *on-line* dotyczące aktualnych programów, warunków naboru i uzyskania dotacji. Zespół oferuje też szkolenia „szyte na miarę”, dopasowane do potrzeb konkretnych instytucji. Rocznie odbywa się około 50 wydarzeń otwartych typu szkolenia, warsztaty, konferencje. Wśród uczestników największą liczbę stanowią pracownicy krakowskich uczelni; w gronie tym przodują naukowcy z Uniwersytetu Jagiellońskiego i Akademii Górniczo-Hutniczej. Spotkania *on-line* przyciągają odbiorców z całej Polski.

Od czerwca 2021 r. biuro HPK PPW mieści się w budynku Galerii „Gil”, na II piętrze, w siedzibie CTT PK. Kierowniczką zespołu jest mgr Anna Armuła.

Mgr inż. Małgorzata Ciesielska MBA, broker innowacji, pracuje w Zespole ds. Komerccjalizacji CTT PK.
Mgr Dawid Gacek, konsultant, pracuje w Zespole ds. Programów Ramowych CTT PK.

„Środowisko Mieszkaniowe / Housing Environment” — roczniki 2020 i 2021

Architektury osiągnięcia i pułapki

LESŁAW PETERS

Przed piszącym te słowa leżą kolejne dwa roczniki periodyku „Środowisko Mieszkaniowe / Housing Environment” — wydawnictwa Katedry Kształtowania Środowiska Mieszkaniowego na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Dwa roczniki wypełnione kilkudziesięcioma artykułami, z których każdy zasługuje na coś więcej niż jedynie dwu- lub trzyzdaniową wzmiankę. Niektóre teksty mogłyby nawet stać się kanwą następnych artykułów, bowiem podjęte problemy wykraczają poza ramy wąsko rozumianej architektury i urbanistyki: zahaczają o kwestie socjologiczne, kulturowe, ekologiczne, technologiczne, psychologiczne, skłaniając do daleko idących refleksji.

Dodajmy, że autorzy penetrują zarówno „podwórko” lokalne, krakowskie czy — nieco szerzej — polskie, jak i odwołują się do przykładów z różnych stron świata. Za pośrednictwem „Środowiska Mieszkaniowego” odwiedzamy Nowy Jork i Los Angeles, Wiedeń i miasto Almere, w Holandii, miasta Hung Yen i Hue w Wietnamie, jak również Spitsbergen i Wenecję. Zadania bynajmniej nie ułatwia monotematyczny charakter każdego z roczników. Skupienie uwagi autorów wokół wybranego zagadnienia przynosi bowiem efekt synergii. Na stykach pokrewnych problemów powstają dodatkowe konteksty, wynikają konkluzje również warte odnotowania.

Przypomnijmy, że zasadą dwujęzycznego, polsko-angielskiego czasopisma „Środowisko Mieszkaniowe / Housing Environment” jest publikowanie prac autorów wywodzących się zarówno z polskich ośrodków akademickich, w tym także Politechniki Krakowskiej, jak również z ośrodków zagranicznych. Jeśli chodzi o te ostatnie, reprezentowane są środowiska, z którymi Wydział Architektury PK łączy tradycyjna współpraca.

W roczniku 2020 „Środowiska Mieszkaniowego” podjęto próbę podsumowania dwóch pierwszych dekad XXI wieku. Ambitny ten zamiar zaowocował 35 artykułami, ogłoszonymi w czterech kolejnych numerach, składających się na ów rocznik. We wprowadzeniu do pierwszego z owych wydań, oznaczonego numerem 30., redaktor naczelny Wacław Seruga zwraca uwagę, że owo pierwsze dwudziestolecie nowego wieku przyniosło znaczne przyspieszenie negatywnych skutków postępującego ocieplenia klimatu i działalności człowieka, a jednocześnie też poszukiwanie nowych form kształtowania środowiska życia człowieka i eksperymentowania w tej dziedzinie. Wacław Seruga zwraca uwagę: „W europejskich nowych kreacjach przestrzeni miejskich, założeń architektoniczno-urbanistycznych oraz obiektów architektonicznych etc., na pierwszy plan wysuwa się szacunek do

natury i ziemi, wody i zieleni, humanistyczne i estetyczne kształtowanie przestrzeni społecznych i publicznych etc.”.

Obserwując tematy podejmowane na łamach „Środowiska Mieszkaniowego” w dłuższym przedziale czasu, można zauważyć, że niektóre z nich powracają w kolejnych rocznikach. Takim tematem jest niewątpliwie zagadnienie *smart city*. Zdominowało ono numery 19. i 21. z 2017 r., by powrócić z dużą intensywnością w roku następnym w numerach 23. i 25. Również w roczniku 2020 temat ów dał znać o sobie. Kwestię podjął w numerze 30/2020 Krystian Kwieciński (Politechnika Warszawska) w artykule „Technologia służąca mieszkańcom?”, w którym zwrócił uwagę: „Technologie internetowe w istotny sposób zachwiały postrzeganiem pojęcia prywatności, ingerując jednocześnie w intymność miejsc zamieszkania. (...) Do kuchni, salonu, a u bardziej zamożnych osób, gabinetu, regularnie przyjmowani są współpracownicy, klienci i inne osoby związane z wykonywanym zawodem, którzy fizycznie nigdy tych miejsc nie odwiedzają. Powoduje to wyzwania dla tradycyjnych sposobów zamieszkania i pracy, często prowadząc do dezorientacji osób znajdujących się po obu stronach internetowego połączenia”.

Urządzenia *smart home* stają się standardem we współczesnych domach. Instalacja w naszych mieszkaniach takich urządzeń umożliwia ich producentom gromadzenie i przetwarzanie informacji na temat osobistych zachowań mieszkańców, co staje się ewidentnym naruszeniem prywatności. Interesujący — by nie rzec niepokojący — artykuł Krystiana Kwiecińskiego kończy konkluzją, mającą bardziej socjologiczny czy też psychologiczny niż architektoniczny charakter: „Inteligentne domy wymagają inteligentnych użytkowników, którzy nie tylko nauczą się obsługi nowych urządzeń i zaakceptują współżycie z technologią pod jednym dachem, ale przede wszystkim będą potrafili samodzielnie kontrolować i modyfikować urządzenia »smart« na własne potrzeby. Niestety, odbiorcy tych technologii często pełnią obecnie rolę jedynie konsumentów, nieświadomie dzieląc się danymi dotyczącymi życia prywatnego”.

Problem *smart city* wzięła też na warsztat Maja Antonina Zastawnik-Perkosz

(Politechnika Krakowska). W artykule „Smart city — korzyści i zagrożenia”, w numerze 31. „Środowiska Mieszkaniowego” zauważa na wstępie: „Jako dość nowy, niejako przełomowy twór, miasto inteligentne zostało entuzjastycznie przyjęte wśród osób z wielu branż, poszukujących nowych, ekologicznych, zrównoważonych rozwiązań. Jednak czy możemy podejść do *smart city* i związanych z nim technologii bezkrytycznie?”.

Autorka, odwołując się do artykułu Roba Kitchina, opublikowanego w 2014 r. na łamach „GeoJournal”, przytacza przykład Bostonu, w Stanach Zjednoczonych, gdzie rozwój urbanistyczny został związany z pozyskiwaniem danych na szeroką skalę. Informacje zaczęto zbierać, wykorzystując aplikację na smartfony. Nie wzięto jednak pod uwagę faktu, że osoby o niskich dochodach, a także osoby starsze rzadziej są posiadaczami smartfonów. W ten sposób część mieszkańców została wykluczona i system spowodował nierównomierne rozłożenie środków przeznaczonych na poprawę sytuacji.

W projektach miast inteligentnych nieodzownym elementem jest stały monitoring szerokiej gamy urządzeń pomiarowych. Za element tej sieci może być uznany też człowiek, a śledzenie jego zachowań może stać się głównym źródłem informacji. Dzięki poznawaniu ludzkich zachowań na dużą skalę można zapobiegać korkom na drogach i analizować trendy wykorzystywania transportu publicznego. „Należy jednak zadać pytanie, jak ma się to do prywatności osób przebywających w przestrzeni publicznej. Czy wychodząc z domu, automatycznie mielibyśmy się godzić na zabranie nam części prywatności dla dobra ogółu?” — pyta autorka.

W czasach, gdy nikomu się nie śniło o tworzeniu inteligentnych miast, spośród brazylijskiego interioru przeprowadzono jeden z największych eksperymentów urbanistycznych XX wieku: wybudowano miasto utopię, symbol brazylijskiego modernizmu, nową stolicę — Brasilię. Sześćdziesiąt lat po powstaniu miasta, które zadziwiło świat, przyjrzała mu się — w ramach programu badawczego realizowanego w Instytucie Projektowania Urbanistycznego PK — Beata Malinowska-Petelenz (Politechnika Krakowska). Swoje spostrzeżenia zawarła w artykule „Brasília: Ilha da Fantasia. Krótki szkic o mieście”, który ukazał się w numerze 37. (w roczniku 2021, wydanym pod wspólnym tytułem „Przestrzeń, architektura, natura”).

Autorka przypomniała film „Człowiek z Rio”, nakręcony w 1963 r., a więc w czasie, gdy powstawała Brasília: „Jean-Paul Belmondo biega po bezkresnych, prawie kosmicznych przestrzeniach surrealistycznego, białego miasta. Bohater, uciekając w szaleńczym tempie, co raz napotyka wyabstrahowaną, w śnieżnym kolorze, wysmakowaną rzeźbę-budowlę”. Tu dodajmy, że owe wysmakowane rzeźby-budowle całkiem niedawno pojawiły się na łamach „Naszej Politechniki”, a to dzięki zdjęciom z Brasílii autorstwa innego wykładowcy Wydziału Architektury PK, Macieja Skazy (nr 3/2022).

Opisowi tego fenomenu urbanistycznego, będącego dziełem głównie Oscara Niemeyera, towarzyszą takie określenia, jak: miasto fantazja, miasto marzenie, miasto symbol nowego świata, mistrzowska i wyrafinowana kompozycyjnie realizacja, zjawiskowa realizacja wyobrażeń, jakie lata pięćdziesiąte i sześćdziesiąte XX wieku

miały o cywilizacyjnej przyszłości. Jednak przechodząc do oceny prezentowanego zjawiska, Beata Malinowska-Petelenz pisze: „Problem Brasílii polega na tym, że to nie jest miasto. To akt polityczny i manifest, fizyczna struktura, która nie zawiera składników miasta. Nastąpiła tu śmierć ulicy, nie ma placów, brakuje najważniejszych komponentów struktury miejskiej”. Przygnębiający i pozbawiony relacji międzyludzkich obraz stolicy to skutek m.in. zatracenia ludzkiej skali w projektowaniu i podporządkowania koncepcji potrzebom transportowym, zauważa autorka.

Swoistą antytezą Brasílii jest idea *woonerf*, o której piszą Krzysztof Kopeć (Uniwersytet Gdański) i Barbara Wojtowicz (Politechnika Krakowska) w numerze 36. „Środowiska Mieszkaniowego” (rocznik 2021). Twórcy idei *woonerf* postanowili porzucić tradycję projektowania ulic z myślą głównie o wysokiej przepustowości ruchu samochodowego. Na czoło wysunęli kwestię jakości życia w mieście. Co ciekawe, początki idei *woonerf* sięgają czasów budowy Brasílii, a więc lat sześćdziesiątych XX wieku.

To wówczas w Delft, w Niderlandach (autorzy artykułu posługują się stosunkowo mało jeszcze w Polsce spopularyzowaną oficjalną nazwą Holandii) wykreowano zasadę, że przestrzeń ulicy powinna służyć pieszym, a samochody mają ustępować im pierwszeństwa. Z czasem zaczęto w tym duchu przekształcać inne ulice miast Niderlandów, a później także miast w Niemczech, Anglii, Szwecji, Danii, Francji i w innych krajach świata. W Polsce pierwszy *woonerf*, w pełnym tego słowa znaczeniu, powstał w 2014 r. w Łodzi w wyniku przebudowy fragmentu ulicy 6 Sierpnia, pomiędzy ulicą Piotrkowską a aleją Kościuszki.

Roczniki 2020 i 2021 czasopisma „Środowisko Mieszkaniowe / Housing Environment” — w sumie osiem numerów (od 30. do 37.) — dostarczają ogromnego materiału do refleksji nad zjawiskami charakterystycznymi dla współczesnej architektury. Wskazują jej osiągnięcia, ale także i pułapki, w które wpada ona nieraz, poszukując rozwiązań na miarę wyzwań cywilizacyjnych. Ten uniwersalny, kulturotwórczy rys periodyku spotyka się z coraz większym uznaniem, czego przejawem jest przyznanie piśmie 100 punktów w systemie ocen czasopism naukowych Ministerstwa Edukacji i Nauki. Punktacją tą objęto trzy ostatnie roczniki „Środowiska Mieszkaniowego”, poczynając od 2019 r.

Zdjęcia: Jan Zych

Jednym z wykładowców XXXII edycji Polsko-Amerykańskiej Szkoły Biznesu PK był konsul generalny Stanów Zjednoczonych w Krakowie

Na zakończenie — lekcja pozytywnego myślenia

Uroczystość wręczenia dyplomów, zorganizowana 1 lipca na Wydziale Mechanicznym PK, zakończyła XXXII edycję Polsko-Amerykańskiej Szkoły Biznesu, programu Executive Master of Business Administration Politechniki Krakowskiej. Program prowadzony jest od 1995 r. we współpracy z Central Connecticut State University w New Britain, w stanie Connecticut, w USA.

Na uroczystość przybył Erjon Kruja, konsul ds. polityczno-ekonomicznych Konsulatu Generalnego Stanów Zjednoczonych w Krakowie. Obecni byli prorektor PK prof. Dariusz Bogdał i dziekan Wydziału Mechanicznego prof. Jerzy Stadek. W trakcie spotkania wykład „Atrakcje pozytywnego myślenia” wygłosił prof. Zbigniew Nęcki.

Wystąpienie było swego rodzaju przewodnikiem po zasadach wiodących ku pomyślnej przyszłości. Znany psycholog społeczny mówił m.in. o konieczności wiary w odniesienie sukcesu, zgubnych skutkach pesymizmu, roli kreatywności, odpowiedzialności za czyny, słowa, a także za emocje. Mówił też o sposobach zwalczania stresu, roli szacunku dla innych, potrzebie wytrwałości oraz zachowaniu równowagi między pracą a życiem. Zawarte w wykładzie tezy były później żywo komentowane przez słuchaczy podczas towarzyskiej części spotkania.

Wyróżniający się absolwenci XXXII edycji Szkoły Biznesu zostali uhonorowani

Wyróżnieni absolwenci — Aneta Paczos, Kacper Madej i Bartosz Siuta — oraz dziekan Jerzy Stadek, prorektor Dariusz Bogdał, konsul Erjon Kruja i kierująca Szkołą Biznesu Jolanta Szadkowska

specjalnymi dyplomami. Dyplom „Prymusa”, połączony z nagrodą za najlepsze wyniki w nauce, otrzymali Kacper Madej i Bartosz Siuta. Dyplom „Oratora” wraz z nagrodą za najlepszą pracę dyplomową przypadł w udziale Anecie Paczos.

Wśród przybyłych na spotkanie gości był Piotr Wąsik — absolwent trzeciej edycji Szkoły Biznesu PK, dziś prezes firmy WAMECH, produkującej wózki i platformy do transportu wewnątrz zakładów produkcyjnych. Niektórym absolwentom towarzyszyli członkowie rodzin. W uroczystości uczestniczyli też wykładowcy szkoły.

Kierująca Szkołą Biznesu dr Jolanta Szadkowska zwraca uwagę, że jednym z wykładowców XXXII edycji był konsul generalny Stanów Zjednoczonych w Krakowie dr Patrick T. Slowinski. 13 maja wygłosił on wykład na temat pracy dyplomaty (powtórzony 17 czerwca br. dla następnej edycji szkoły). Należy

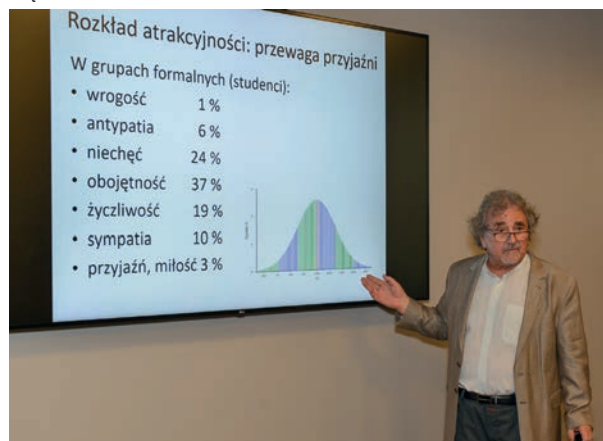
podkreślić, że Patrick T. Slowinski jest doświadczonym dyplomata. Zanim w sierpniu 2019 r. objął stanowisko konsula generalnego USA w Krakowie, pracował wcześniej na stanowisku wicekonsula w Ambasadzie Stanów Zjednoczonych w Warszawie. Bezpośrednio przed przyjazdem do Polski był zastępcą radcy ds. ekonomicznych w Ambasadzie Stanów Zjednoczonych w Moskwie. Jako zawodowy dyplomata reprezentował Stany Zjednoczone też w takich państwach, jak: Ukraina, Turkmenistan i Afganistan.

Za zasługi w pracy dyplomatycznej Patrick T. Slowinski otrzymał wiele nagród Departamentu Stanu. Posiada stopień doktora w dziedzinie edukacji uzyskany na Brigham Young University. Ostatnio ukończył zdalnie studia podyplomowe na Uniwersytecie Harvarda — Harvard Extension School — w zakresie psychologii zarządzania organizacjami, o czym informowaliśmy w numerze majowym „Naszej Politechniki”. Mówi biegle po francusku, polsku, rosyjsku oraz ukraińsku.

(ps)

Zdjęcia: Piotr Gibas

O drogach do sukcesu mówił w swoim wykładzie Zbigniew Nęcki

Politechnika Krakowska wprowadza Plan Równości

Kompleksowe podejście do wyzwań związanych z zapewnieniem równości wszystkim członkom społeczności PK

MAŁGORZATA SYRDA-ŚLIWA

WLIPCU na Politechnice Krakowskiej przyjęty został Plan Równości na lata 2022–2025. Dokument powstał w trosce o zapewnienie równych szans funkcjonowania w społeczności akademickiej każdego jej członka i członkini – każdego pracownika, studenta, doktoranta oraz słuchacza studiów podyplomowych i innych form kształcenia na PK.

Podstawą – równe traktowanie

Plan Równości opiera się na założeniu, że równość jest prawem każdego człowieka i stanowi wartość chronioną prawnie, m.in. przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej. Realizacja zaproponowanych w planie działań ma wpłynąć korzystnie na warunki pracy i kształcenia oraz umożliwić łatwiejsze łączenie obowiązków uczelnianych z rozwojem osobistym.

W dokumencie podkreślono, że Politechnika Krakowska wypełnia podstawowe zadania uczelni publicznej, opierając działania na fundamentalnych prawach równości, sprawiedliwości i tolerancji. W zamyśle zespołu autorów dokumentu – pracujących pod patronatem rektora PK prof. Andrzeja Białkiewicza i kierownictwem prorektora PK dr. inż. Marka Bauera – stworzy

on warunki do podejmowania kompleksowych działań, systemowo zwiększających komfort i bezpieczeństwo funkcjonowania wszystkich członków społeczności akademickiej Politechniki.

– *Głównym zadaniem Planu Równości oraz nakreślonej w nim strategii działania jest wypracowanie warunków i zasad równego traktowania wszystkich członków społeczności akademickiej PK oraz opracowanie mechanizmów umożliwiających minimalizację ryzyka występowania wszelkich przejawów dyskryminacji na uczelni – podkreśla prorektor PK Marek Bauer, współtwórca dokumentu. – Wskazujemy w nim cele strategiczne i operacyjne oraz działania, które mają prowadzić do ich realizacji. Plan zawiera też obszerną diagnozę obecnego stanu równości na PK – opis struktury społeczności akademickiej PK oraz wyniki badania ankietowego wśród jej członków.*

Struktura społeczności akademickiej

Spółeczność akademicka PK liczy (stan na 31 grudnia 2021 r.) prawie 16 tys. osób, w tym prawie 13 tys. studentów, 1963 pracowników (1110 nauczycieli akademickich i 853 pracowników technicznych i administracyjnych), 270 doktorantów i słuchaczy Szkoły Doktorskiej PK. W skali całej uczelni odsetek kobiet wynosi 39,2 proc. (w grupie studentów polskich i zagranicznych PK – 37,3 proc.,

w grupie pracowników PK – 50,4 proc., w podgrupie nauczycieli akademickich – 38,3 proc., w podgrupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi – 66,1 proc., w grupie doktorantów – 45,6 proc.). Osiem wydziałów uczelni wykazuje silne zróżnicowanie

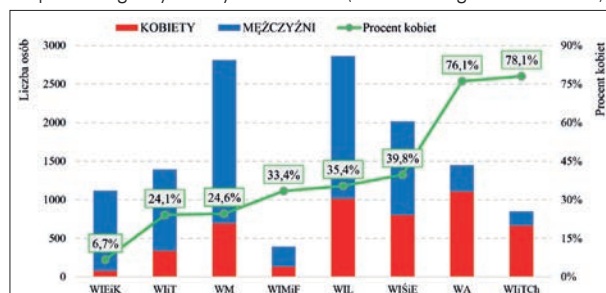
pod względem liczby studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich oraz na polu reprezentacji kobiet i mężczyzn.

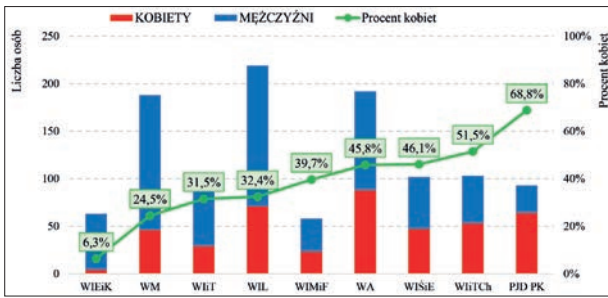
Porównanie liczby kobiet i mężczyzn na kolejnych etapach kariery zawodowej – od poziomu studenta, przez etap asystenta lub doktoranta, adiunkta, profesora uczelni, na poziomie profesora tytularnego kończąc – wskazuje, że we wszystkich grupach odsetek mężczyzn jest wyższy niż odsetek kobiet. Najmniejsza różnica występuje na stanowisku asystenta (46,4 proc. kobiet i 53,6 proc. mężczyzn), ale rośnie już w grupie adiunktów – 36 proc. kobiet i 64 proc. mężczyzn, by w grupie profesorów uczelni (31,1 proc. kobiet i 68,9 proc. mężczyzn) oraz profesorów (79,8 proc. mężczyzn i 20,2 proc. kobiet) osiągnąć jeszcze wyższe wartości.

„Zważywszy, że na początkowym etapie rozwoju zawodowego, różnica jest umiarkowana, można mówić o »efekcie nożyc«. Kobiety proporcjonalnie chętniej niż mężczyźni decydują się na zatrudnienie na stanowisku asystenta bądź podjęcie studiów doktoranckich, jednak na kolejnych etapach rozwoju zawodowego następuje wstrzymanie ich aktywności awansowej” – zauważają autorzy dokumentu. Wskazują też, że w niezwykle istotnej dla bieżącego funkcjonowania uczelni podgrupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi procent kobiet jest znaczący (66,1 proc.). Kobiety zdecydowanie dominują w administracji (83,3 proc. kobiet), służbie bibliotecznej (88,5 proc.), obsłudze finansowej uczelni (92,5 proc.), a także wśród pozostałych pracowników (71,4 proc.). Domeną męską pozostają stanowiska techniczne (25,6 proc. kobiet).

Udział kobiet i mężczyzn przeanalizowano również pod kątem zajmowania stanowisk kierowniczych na uczelni. W grupie pracowników

Wykres 1. Liczba studentów z rozbiem na kobiety i mężczyzn na poszczególnych wydziałach PK (stan na 31 grudnia 2021 r.)

Wykres 2. Liczba pracowników — nauczycieli akademickich z rozbiciem na kobiety i mężczyzn na poszczególnych wydziałach PK (stan na 31 grudnia 2021 r.)

wchodzących w skład władz (rektor, prorektorzy, dziekani, prodziekani) 25 proc. to kobiety. W grupie pracowników badawczo-dydaktycznych (dyrektorzy, kierownicy katedr, laboratoriów i pozostałych jednostek dydaktycznych oraz ich zastępcy) 34 proc. to kobiety. W grupie pracowników administracyjnych (kierownicy jednostek organizacyjnych) 68 proc. stanowią kobiety.

W analizie uwzględniono jeszcze inne aspekty funkcjonowania uczelni związane z pojęciem równości, na przykład dostępność dla osób z niepełnosprawnościami. Na PK studiuje łącznie (stan na 31 grudnia 2021 r.) 117 studentów z niepełnosprawnościami oraz 7 doktorantów z niepełnosprawnościami. Dostępność uczelni dla osób ze specjalnymi potrzebami jest sukcesywnie zapewniana w ramach realizowanej przez PK w sposób priorytetowy polityki dostępności, jednak efekty są ściśle powiązane z możliwością równego dostępu do kształcenia i pracy zawodowej na uczelni. Dlatego w Planie Równości uwzględniono również to zagadnienie.

Badania ankietowe w społeczności PK

Badanie ankietowe wśród członków społeczności PK przeprowadzono w styczniu 2022 r. Było całkowicie dobrowolne i anonimowe. Dotyczyło m.in.: ważności wybranych aspektów funkcjonowania PK w zakresie kształcenia, rozwoju naukowego, jakości życia na uczelni oraz wyznawanych wartości związanych z przynależnością do społeczności akademickiej, a także poczucia spełnienia we wskazanych obszarach funkcjonowania uczelni. Pytania dotyczyły także występowania

w 2021 r. określonych pozytywnych i negatywnych zachowań i zdarzeń z osobistym udziałem członków społeczności lub jako świadków, w tym m.in. częstości spotykania się z przypadkami dyskryminacji ze względu na pozycję w hierarchii zawodowej, płć, orientację seksualną,

niepełnosprawność; stykania się z zachowaniami o cechach molestowania lub mobbingu. Na pytania ankietowe odpowiedziało łącznie 489 osób.

Szczegółowe wyniki analizy dla poszczególnych aspektów funkcjonowania PK wskazały na przykład, że respondenci bardzo wysoko ocenili znaczenie możliwości pogodzenia kariery zawodowej lub studiowania na PK z życiem rodzinnym oraz z rozwojem własnych zainteresowań. W badaniu zwrócono też wyraźnie uwagę na jakość relacji w grupach studentów, doktorantów i pracowników PK oraz pomiędzy tymi grupami. Ważność dobrych relacji — zarówno w grupach, jak też pomiędzy nimi — jest oceniana przez wszystkich bardzo wysoko, zaś stopień spełnienia oceniany jest niżej i zróżnicowany w poszczególnych grupach badanych.

Nie mniej ważna jest kwestia udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, choć w poszczególnych grupach przyjmuje znacznie się różniące wartości w średniej ocen.

Zdiagnozowane wyzwania równościowe

„Zgromadzony materiał badawczy umożliwił dokonanie diagnozy stanu obecnego w zakresie poziomu równości na uczelni. Zidentyfikowano obszary dobrze działające oraz obszary wymagające poprawy” — podsumowują diagnozę autorzy dokumentu. Jako najważniejsze płynące z niej wnioski wskazują, że:

- zasadne jest podjęcie szkoleń świadomościowych dla wszystkich grup, ponieważ z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć tezę, iż ewentualne przypadki negatywnych zachowań członków

społeczności akademickiej PK wynikają z braku dostatecznej wiedzy na temat równości;

- największym zdiagnozowanym problemem w zakresie równości na uczelni jest ten w relacjach członków społeczności powiązanych z pozycją w hierarchii zawodowej (1/3 respondentów z grupy pracowników PK wskazała w ankiecie, że w ubiegłym roku doświadczyła lub była świadkiem zachowań odbieranych lub ocenianych jako przejawy dyskryminacji z powodu pozycji w hierarchii zawodowej). Częściej tego typu spostrzeżenia sygnalizowały kobiety. Problem pojawia się też w odpowiedziach z ankiet w grupie studentek i studentów (głównie w relacjach wykładowca — student) oraz doktorantek i doktorantów. To oznacza, że niezbędne jest kontynuowanie szkoleń świadomościowych w zakresie przeciwdziałania dyskryminacji, ich intensyfikacja w grupie pracowników PK, a szczególnie w podgrupie nauczycieli akademickich;
- drugim istotnym zidentyfikowanym problemem jest zahamowanie rozwoju naukowego kobiet. „»Efekt nożyc« stanowi jeden z najtrudniejszych do rozwiązania problemów braku równego rozwoju kariery zawodowej, ponieważ jest ściśle powiązany z rolą kobiet w życiu rodzinnym. Udział procentowy kobiet spada znacząco pomiędzy etapem studiów doktoranckich (lub pracy na stanowisku asystenta) a stanowiskiem adiunkta, a na kolejnych etapach rozwoju zawodowego (stanowiska profesora uczelnianego i profesora tytularnego) efekt ten jeszcze się pogłębia. Istnieje zatem pilna potrzeba wyjaśnienia tego mechanizmu i podjęcia działań, umożliwiających równe warunki rozwoju kobietom i mężczyznom” — piszą autorzy dokumentu;
- osiągnięcie kolejnych etapów rozwoju zawodowego powinno być uzależnione wyłącznie od czynników merytorycznych, jednak muszą być stworzone równe warunki dla wszystkich zainteresowanych dalszym rozwojem, w tym kobiet i mężczyzn. Dlatego należy szukać rozwiązań, zwłaszcza na styku pracy zawodowej i życia prywatnego;

- zasadne jest poszukiwanie modelu zarządzania uczelnią, zmierzającego do doprowadzenia do sytuacji, w której udział kobiet na stanowiskach kierowniczych będzie zbliżony do ich udziału w społeczności akademickiej PK, z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych jednostek PK, w tym wydziałów. Jednocześnie trzeba mieć na uwadze, że o obsadzie stanowiska powinny decydować przede wszystkim względy merytoryczne;
- na uczelni praktycznie nie występuje problem dyskryminacji ze względu na orientację seksualną czy niepełnosprawność, niemniej PK będzie nadal dbać o zapewnianie równych zasad traktowania również w tym zakresie.

Cele i planowane działania

Plan proponuje kompleksowe podejście do wyzwań związanych z zapewnieniem równości wszystkim członkom społeczności PK. Wskazuje jako cele strategiczne:

1. Zwiększenie świadomości na temat równości i wzajemnego poszanowania wśród członków społeczności akademickiej PK.

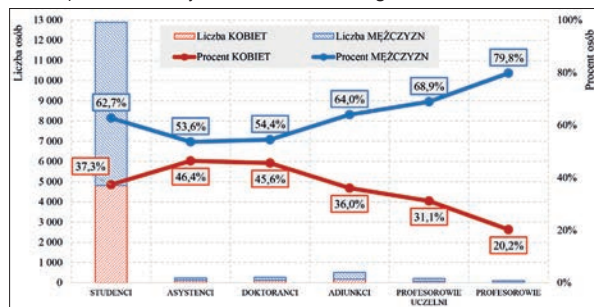
2. Przeciwdziałanie przejawom braku równości na PK.

3. Zapewnienie równych szans uczestniczenia w społeczności akademickiej PK.

Celom strategicznym przyporządkowano bardziej szczegółowe cele operacyjne, a tym – konkretne działania, uwzględniające synergii w wielu obszarach działalności uczelni i specyfikę grup w jej społeczności. Wśród planowanych działań są m.in.:

- stała kampania informacyjna dotycząca kwestii równościowych;
- szkolenia świadomościowe we wszystkich grupach społeczności uczelni;
- uruchomienie specjalistycznego portalu informacyjnego uczelni oraz

Wykres 3. Procent kobiet i mężczyzn na różnych etapach kariery zawodowej na PK (stan na 31 grudnia 2021 r.)

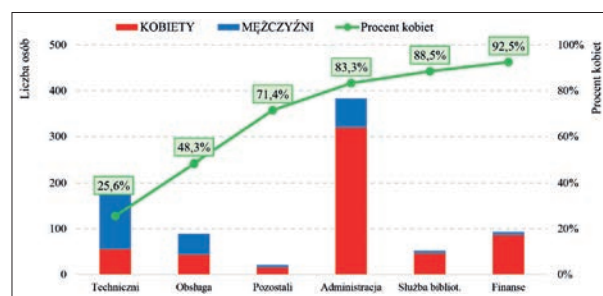

przygotowanie poradnika dla pracowników i studentów PK, poświęconych zagadnieniom równościowym;

- regularne badania ankietowe;
  - stworzenie mechanizmów zgłaszania przypadków dyskryminacji oraz organizowania pomocy osobom poszkodowanym w jej wyniku;
  - zapewnienie pracownikom PK równych szans rozwoju zawodowego, w tym m.in. aktualizacja zasad wynagrodzenia (po wcześniejszej analizie zróżnicowania wielkości wynagrodzeń na poszczególnych stanowiskach);
  - utworzenie katalogu dobrych praktyk i rekomendacji wspierających efektywne godzenie pracy czy studiowania z życiem prywatnym;
  - zapewnienie równowagi płci w rozwoju naukowym i reprezentacji PK.
- W Planie Równości uczelnia zobowiązuje się do aktywnego wspierania karier naukowych kobiet oraz podkreśla, że będzie dążyć do zwiększenia różnorodności, w tym równowagi płci w organach i procesach decyzyjnych na różnych poziomach struktury organizacyjnej uczelni. Deklaruje też bardziej zdecydowane wdrażanie problematyki równości płci do treści badań naukowych, prowadzonych na PK.

Projekt wpisany w strategię uczelni

Plan Równości dla Politechniki Krakowskiej jest efektem pracy dwóch zespołów zadaniowych. Pierwszy etap prac obejmował głównie adaptację do realiów uczelni projektu „Plan równości płci dla PK”, wypracowanego w ramach PR „Horyzont 2020”. Jednak podczas prac powołanego do tego zadania Zespołu ds. Przyjęcia Planu Równości Płci dla Politechniki Krakowskiej wskazano konieczność rozszerzenia zakresu dokumentu

Wykres 4. Liczba pracowników niebędących nauczycielami akademickimi z rozbiciem na kobiety i mężczyzn (stan na 31 grudnia 2021 r.)

o zagadnienia równościowe związane nie tylko z płcią. Do prac nad nowym dokumentem w lutym br. przystąpił Zespół ds. Opracowania Planu Równości dla Politechniki Krakowskiej. Finalny dokument został przyjęty w lipcu.

We wstępie przywołano akty prawne i publikacje, na których oparto prace nad planem, m.in. Konstytucję RP, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE, Kodeks Pracy, ustawę „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”, a także statut i kodeks etyczny PK oraz liczne specjalistyczne raporty i opracowania poświęcone tematyce równości. Przyjęcie Planu Równości dla PK wpisuje się w realizację „Strategii rozwoju Politechniki Krakowskiej na lata 2021–2025”. Jest też wypełnieniem wymogów unijnych i umożliwi uczestnictwo w programach unijnych.

Koordynatorem większości zadań wynikających z Planu Równości dla PK będzie powołana w maju tego roku nowa jednostka PK – Centrum Wspierania Społeczności Akademickiej PK. Została utworzona m.in. do kompleksowego rozpatrywania spraw związanych z niewłaściwym traktowaniem, podejmowania działań zapobiegających przejawom takiego traktowania oraz wspierania członków społeczności akademickiej PK, poszkodowanych przez niepożądane zachowania innych osób.

Pełny tekst Planu Równości dla Politechniki Krakowskiej na lata 2022–2025 dostępny jest na stronie PK. Opublikowany został jako „Zarządzenie nr 64 rektora Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki w sprawie przyjęcia Planu Równości dla Politechniki Krakowskiej na lata 2022–2025”.

W bliskim kontakcie ze studentami i pracodawcami

Jubileusz dwudziestopięciolecia Biura Karier Politechniki Krakowskiej

ADRIANA NOWAK

BIURO Karier Politechniki Krakowskiej zostało powołane w lipcu 1997 r. przez ówczesnego rektora PK, prof. Kazimierza Flagę. Pracę oficjalnie zainaugurowało w październiku tego roku. Idea utworzenia jednostki zrodziła się z przekonania, że — jak podkreślał rektor Kazimierz Flaga — uczelnia oprócz obowiązków edukowania młodzieży w zgodzie z nowoczesnym programem kształcenia, powinna formować ludzi świadomych celów swojej nauki i późniejszego funkcjonowania w społeczeństwie, a absolwenci studiów technicznych są w dużym stopniu odpowiedzialni za przekształcanie środowiska, w którym przychodzi im pracować.

Wspieranie rozwoju zawodowego studentów

Początkowo nowa jednostka, utworzona przez mgr inż. Monikę Domańską (pierwszego kierownika biura), działała pod szyldem: Biuro Karier — Biuro Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów Politechniki Krakowskiej. Powstała w ramach programu „Tempus Phare CME 02068 — 96”, realizowanego przez Politechnikę Krakowską i Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie, i była pierwszą tego typu w Krakowie.

Pierwszą uczelnią, która w Polsce powołała Biuro Karier, był Uniwersytet Mikołaja Kopernika w 1993 r. Cztery lata później, w 1997 r. odnotowano założenie aż siedmiu takich placówek — właśnie w Krakowie (Politechnika Krakowska), ale i w Warszawie, w Katowicach, w Lublinie, w Kielcach, w Gliwicach i we Wrocławiu. Stworzyły one sieć, mającą na celu wymianę informacji i współpracę w uskutecznianiu pomocy zawodowej. Biuro Karier PK było współzałożycielem Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier^{*}, jak również

* W 1998 r. wszystkie istniejące wówczas biura karier podpisały deklarację o utworzeniu

aktywnym jej członkiem. W pierwszych latach swej działalności m.in. organizowało doroczne konferencje sieci w Krakowie oraz sesje szkoleniowo-warsztatowe dla pracowników biur karier z innych miast.

Zadaniem Biura Karier PK miało być umożliwienie pracodawcom bliższych kontaktów z uczelnią jako miejscem kształcenia potencjalnych pracowników oraz przegląd sytuacji na rynku pracy i obserwacja losów zawodowych absolwentów uczelni. Od momentu powstania Biuro Karier PK pomaga także studentom i absolwentom w poszukiwaniu pracy i w podejmowaniu decyzji dotyczących rozwoju zawodowego. Pracownicy Biura Karier PK zajmują się poradnictwem zawodowym, prowadzą testy predyspozycji zawodowych, pomagają studentom w przygotowaniach do spełnienia procedur rekrutacyjnych, organizują szkolenia warsztatowe na temat rynku pracy, kształtując i rozwijając umiejętności miękkie uczestników spotkań. Ważny element ich pracy stanowią badania sytuacji zawodowej studentów i absolwentów uczelni.

W ciągu dwudziestu pięciu lat działalności Biura Karier PK kilkakrotnie zmieniał się jego skład osobowy. Zespół tworzyły osoby specjalizujące się w zagadnieniach z zakresu rynku pracy, doradztwa zawodowego, socjologii i psychologii. W Biurze Karier PK jest zatrudnionych pięciu pracowników, wykształconych w zakresie doradztwa zawodowego, psychologii, socjologii i kulturoznawstwa.

Głównym celem nadal pozostaje świadczenie pomocy studentom w planowaniu ścieżki kariery, ułatwianie im wejścia na rynek pracy i pomoc w efektywnym funkcjonowaniu w środowisku oraz przeciwdziałanie

Ogólnopolskiej Sieci Biur Karier wzorowanej na brytyjskim modelu Careers Service, sieci biur powstałej na początku XX wieku przy najlepszych uniwersytetach w Wielkiej Brytanii.

bezrobociu wśród absolwentów. Biuro Karier PK pełni również ważną rolę w promocji uczelni, zarówno w odniesieniu do kandydatów na studia, jak i pracodawców, firm z uczelnią współpracujących i wspólnie zainteresowanych.

Szkolenia, czyli treningi umiejętności

Od początku działalności jednym z głównych zadań Biura Karier PK jest organizowanie szkoleń i konsultacji dla studentów i pracowników uczelni. Prowadzą je wykwalifikowani psychologowie i trenerzy. Biuro Karier dba, by problematyka, której szkolenia dotyczą, była adekwatna do potrzeb m.in. rynku pracy i procesów rekrutacji (odbywają się np. sesje takie jak: „Auto-prezentacja w dokumentach aplikacyjnych — CV i LM”; „Rozmowa rekrutacyjna” — także symulacje rozmowy rekrutacyjnej; „Sesje Assessment Center”) i wymagań stawianych absolwentom co do kształtowania tzw. umiejętności miękkich i interpersonalnych (prowadzi się treningi motywacji i twórczości, naucza skutecznej komunikacji i *savoir-vivre*’u w pracy, radzenia sobie ze stresem, planowania i wyznaczania celów, negocjacji; rozwija się metodą *Design Thinking*). Ważne miejsce zajmują szkolenia poświęcone tworzeniu zespołu opartego na przedstawicielach odmiennych kultur, jak i dialogowi międzykulturowemu. Poradnictwo indywidualne obejmuje przygotowanie kandydata do kontaktów z pracodawcą, pomoc w konstruowaniu dokumentów aplikacyjnych, coaching oraz konsultacje psychologiczne.

Zacieśnianie więzi z pracodawcami

Współpraca z pracodawcami to również ważna sfera działalności Biura Karier PK. Narzędziem, które ją obu stronom ułatwia, jest internetowy serwis prowadzony przez Biuro Karier PK. Bezpłatnie

mogą się w nim rejestrować zarówno pracodawcy, jak i studenci oraz absolwenci. Zarejestrowany pracodawca ma możliwość umieszczania ofert pracy oraz wyszukiwania dokumentów aplikacyjnych, zamieszczonych przez studentów. Studenci i absolwenci mogą zaś skorzystać z zaawansowanej wyszukiwarki ofert pracy, bazy CV, ogłoszeń dotyczących wydarzeń organizowanych przez pracodawców (np.: konkursy, spotkania, warsztaty).

Wspólnie z Radami Pracodawców, działającymi na wydziałach PK, Biuro Karier PK organizuje spotkania z przedstawicielami biznesu, wykorzystując jako metodę nauczania *case study* (studium przypadku). Odbývają się też branżowe targi pracy, a w ofercie szkoleniowej są kursy dotyczące m.in. praktycznych aspektów prowadzenia firm, zarządzania projektem, ochrony własności intelektualnej w procesie rekrutacji, pracy i komunikowania w zespole wielopokoleniowym.

Biuro Karier pomaga także w promowaniu konkretnych firm na uczelni, organizując spotkania informacyjne z pracodawcami, spotkania szkoleniowe, dystrybuje materiały reklamowe adresowane do studentów i absolwentów jako potencjalnych pracowników. Współpracują z nim m.in. przedsiębiorstwa takie, jak: Strabag, Budimex, Jacobs, Mota-Engil, Grupa ZUE, Elettric80, Grupa Air Liquide, Forglass, Anatomic Iron, ArcerolMittal, Aptiv, Valeo, Man Bus, Comarch, Nokia i State Street Bank.

Losy absolwentów bez tajemnic

Od 1999 r. Biuro Karier PK prowadzi regularne badania ankietowe wśród studentów i absolwentów uczelni dotyczące ich kariery zawodowej. W latach 1999–2010 skupiano się przede wszystkim na badaniu statusu zawodowego absolwentów w momencie opuszczania przez nich uczelni^{**}. Od 2007 r. pytania ankietowe dotyczyły także oceny zrealizowanych na uczelni studiów. W 2012 r. Politechnika Krakowska, działając w zgodzie ze znowelizowaną „Ustawą z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym”, rozpoczęła monitorowanie losów zawodowych absolwentów^{***}.

^{**} Pytania dotyczyły zatrudnienia, rodzaju zatrudnienia, stosunku do podjęcia pracy za granicą, prowadzenie własnej działalności gospodarczej.

^{***} Art. 13a „Ustawy z 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym” po nowelizacji w 2011 r.:

Realizację zadania powierzono pracownikom Biura Karier.

Wyniki badań pokazują, że absolwenci Politechniki Krakowskiej bardzo dobrze radzą sobie na rynku pracy. Wskaźnik zatrudnienia respondentów oscyluje wokół 90 proc. po sześciu miesiącach od ukończenia studiów i odpowiednio wzrasta po trzech latach od obrony pracy dyplomowej. Około połowa absolwentów pracuje w branży już podczas studiów. Większość znajduje stałe zatrudnienie w województwie małopolskim (najczęściej w Krakowie) i jest to praca w zawodzie (około 65 proc.) lub częściowo zgodna z profilem kształcenia (około 25 proc.).

Targi Pracy i inne cenne inicjatywy

Przedsięwzięciem, które na stałe już wpisało się w rytm życia uczelni, są Inżynierskie Targi Pracy na PK. Impreza jest organizowana od 2005 r. Wcześniej, w latach 1999–2008 Biuro Karier PK współpracowało z Centrum Karier AGH oraz ze Stowarzyszeniem Studentów BEST Kraków w organizowaniu międzyuczelnianych Inżynierskich Targów Pracy w Krakowie.

Pierwsza edycja Inżynierskich Targów Pracy na PK odbyła się 20 października 2005 r. w ramach projektu „Inżynier na rynku pracy” i przy wsparciu finansowym Ministerstwa Gospodarki i Pracy (projekt „Pierwsza praca”). Podczas targów, których lokum była wtedy sala konferencyjna Galerii „Gil” PK, oprócz instytucji oferujących młodym inżynierom pracę, praktyki i staże zaprezentowało się szesnastu pracodawców. W kolejnych latach liczba uczestników targów wzrastała. Od 2006 r. spotkania targowe odbywają się w większej przestrzeni wystawienniczej, w hali sportowej Centrum Sportu i Rekreacji PK, na ulicy Kamiennej 17. Zmieniła się także nazwa: w 2006 r. wydarzenie odbywało się jako „INTRO Inżynierskie Targi Pracy na Politechnice Krakowskiej”, by ostatecznie pozostać przy „Inżynierskie Targi Pracy na Politechnice Krakowskiej”. Obecnie targi przyciągają co

„Uczelnia monitoruje kariery zawodowe swoich absolwentów w celu dostosowania kierunków studiów i programów kształcenia do potrzeb rynku pracy, w szczególności po trzech i pięciu latach od dnia ukończenia studiów”. Po nowelizacji ustawy w 2014 r. Biuro Karier PK nadal prowadzi badania losów absolwentów, dostosowując je do wytycznych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (por. art. 13b, ust. 12., 13.).

roku około trzydziestu trzech wystawców. Najbliższe zaplanowano na 20 października tego roku. Sponsorami wydarzenia są firmy: Mota-Engil, Bamet, iTechArt.

Pracownicy Biura Karier angażują się w przedsięwzięcia uczelniane, wykraczające poza strukturę jednostki. Przykładem może być projekt „DROGA do DOSKONAŁOŚCI — kompleksowy program wsparcia uczelni”. Prowadzą również własny projekt „PIKAP — Programowanie Indywidualnych Kompetencji Absolwentów Politechniki” (dofinansowany w konkursie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju). Od 2018 r., kiedy rozpoczęto jego realizację, do sierpnia 2022 r. (w momencie pisania artykułu trwały ostatnie dni zapisów) ze wsparcia skorzystało ponad 400 studentów PK. Projekt uwzględniał indywidualne potrzeby młodzieży, wynikające z kształcenia na poszczególnych kierunkach. Było to możliwe dzięki użyciu narzędzia diagnostycznego, oceniającego poziom indywidualnych kompetencji, kluczowych do wykonywania danego zawodu.

Wśród cennych inicjatyw Biura Karier PK warto jeszcze wymienić Wiosenną Akademię Kariery — cykl wywiadów z absolwentami Politechniki Krakowskiej. Projekt powstał we współpracy ze Stowarzyszeniem Wychowanków Politechniki Krakowskiej. Bohaterami spotkań są osoby, które odniosły sukces zawodowy w dziedzinie badań naukowych, innowacji czy w biznesie^{****}.

*

O tym, że działania Biura Karier PK mają sens i realnie wpływają na młode pokolenie, informują pracownicy-kollegi studenci różnych kierunków, dzieląc się pozytywną informacją zwrotną. Sytuacja pokazuje, że działania biura są ważne i cenione. Wsparcie w kreowaniu kariery w zmieniającym się świecie jest niezwykle istotne. Dlatego cały zespół Biura Karier działa dla studentów i z myślą o nich, ciągle doskonaląc swoje umiejętności.

Mgr Adriana Nowak, z wykształcenia socjolog, specjalistka ds. współpracy z firmami oraz ds. badań losów absolwentów w Biurze Karier PK.

^{****} Wszystkie wywiady dostępne są na stronie głównej PK: www.pk.edu.pl, w zakładce wydarzenia. Zob.: https://www.pk.edu.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=4215:wiosenna-akademia-kariery&catid=63&lang=pl&Itemid=1118.

Stanisław Deńko — wspomnienie wspólnych lat

W architekturze zawsze szukał atrakcyjności formy i harmonii z otoczeniem. Do ludzi odnosił się z życzliwością i z szacunkiem. Potrafił przekonywać do swoich wizji studentów i współpracowników

ROBERT KUZIANIK

STASZKA poznałem czterdzieści jeden lat temu, kiedy byłem na drugim roku studiów. Wówczas był asystentem u prof. Witolda Cęckiewicza i architektem, który miał już na koncie wygrany konkurs i zrealizowany obiekt Ambasady Polskiej w New Delhi, w Indiach. To pierwsze spotkanie wywarło na mnie ogromne wrażenie. Wiara w idee, siła i entuzjazm, z jaką je prezentował, zarażały wszystkich, którzy mieli z nim kontakt.

APA „Żaczek” i era konkursów

W styczniu 1981 r. Staszek został kierownikiem Akademickiej Pracowni Architektury. Pracownia uzyskała licencję na wykonywanie projektów w czasach, kiedy praktykę architektoniczną realizowano wyłącznie w państwowych biurach projektów. Było to wyjątkowe miejsce również z tego powodu, że pracowali tam studenci architektury. Wkrótce dołączyłem do zespołu młodych architektów, którzy pod kierunkiem Staszka rozpoczęli prace nad serią ambitnych, międzynarodowych konkursów architektonicznych. Okres ten nazwaliśmy erą wielkich konkursów. Wśród nich na szczególną uwagę zasługuje praca przygotowana na konkurs w 1982 r., projekt budynku Grande Arche w dzielnicy La Défense, w Paryżu. Niezwykła intuicja projektowa Staszka podpowiedziała mu koncepcję ideowo tożsamą z pracą laureata tego konkursu — Johanna Otto von Spreckelsena. Grande Arche przybrał formę obudowującej otwartą przestrzeń szczęśliwej bryły, która zamyka paryską oś historyczną. Na motywie tego projektu oparty został logotyp Akademickiej Pracowni Architektury — szczęśliwy taboret.

Dużym osiągnięciem zespołu APA, kierowanego przez Staszka, było uzyskanie w grudniu 1985 r. Grand Prix I Biennale Architektury w Krakowie. Tę najwyższą nagrodę w konkursie uzyskał wtedy projekt rehabilitacji architektonicznej Starej Gazowni na Kazimierzu, w Krakowie. W trakcie Biennale Staszek zaprezentował również swoją modelową interpretację zjawiska tworzenia. Została ona następnie opublikowana przez zespół w składzie: Stanisław Deńko, Lucyna Maławska-Patyk i Michał Patyk na łamach „Teki Komisji Urbanistyki i Architektury Oddziału PAN w Krakowie” w 1987 r.

Jednak jego największym sukcesem w tym czasie była wygrana w zamkniętym architektonicznym konkursie, którego temat dotyczył projektu nowego terminala lotniska w Balicach (wspólnie z Dariuszem Gruszką, Januszem Dulińskim i Piotrem Wróblem, 1988 r.). Był to wybitny projekt — jeden z kamieni milowych w twórczości Staszka. Funkcje terminalu obudowywał szklany, nowoczesny technologicznie prostopadłościan, który dzięki przezroczystemu krawędziom dachu dawał wrażenie lekkości i łączności z niebem. O tożsamości obiektu decydowały — użycie piaskowca na fragmentach elewacji budynku i symbolicznie przetworzone detale skrzydła w głównym wejściu do budynku i na zwieńczeniu wieży. Niestety, na skutek wielokrotnych przebudów

Stanisław Deńko (z lewej) ze swoim mentorem Witoldem Cęckiewiczem, maj 2019 r. Fot.: Jan Zych

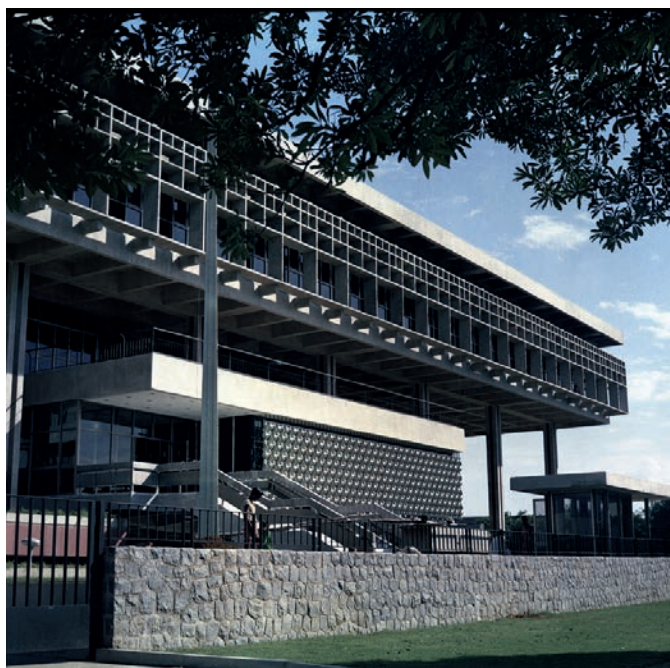
obiekt terminala lotniska w Balicach nie przetrwał do dziś w swym pierwotnym kształcie.

W architekturze Staszek zawsze szukał nowości, oryginalności idei, atrakcyjności formy i detalu oraz harmonii z otoczeniem. Choć pracowaliśmy razem nieprzerwanie prawie przez czterdzieści jeden lat, zawsze uznawaliśmy ten okres za jeden z najwspanialszych w naszym życiu zawodowym. Był to czas nieskrępowanej niczym twórczości, przepełnionej śmiałościami Staszka, dyskusjami, emocjami i przyjaźnią. Właśnie przyjacielskie nastawienie, życzliwość i szacunek charakteryzowały jego stosunek do innych ludzi.

Uniwersytet Tennessee

W 1990 r. Stanisław Deńko został zatrudniony w College of Architecture, na Uniwersytecie Tennessee w Knoxville,

Ambasada RP w New Delhi, w Indiach, wspólne dzieło Witolda Cęckiewicza i Stanisława Deńki. Fot.: Stanisław Deńko. Ze zbiorów: „Wizja” Sp. z o.o.

w Stanach Zjednoczonych. Przez trzy lata pracował tam jako dydaktyk. Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej i pracę projektową otrzymał Award of Merit. W konkursie studenckim na adaptację kompleksu wojskowego portu lotniczego na centrum lotnictwa cywilnego w Nashville zespół studentów pod kierunkiem Stanisława Deńki zdobył I nagrodę ex aequo. Praca na uniwersytecie stanowiła spełnienie jego niezwyklej potrzeby dzielenia się z młodymi ludźmi doświadczeniem, wiedzą i twórczym entuzjazmem.

W 1990 r. na fali przemian ustrojowych oraz na mocy porozumienia ze Spółdzielnią „Żaczek” Akademicka Pracownia Architektury została przekształcona w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, o nazwie APA Agencja Projektowa „Architektura” Sp. z o.o. Jednak już jesienią 1991 r. doszło do podziału. Stanisław Deńko, Marek Dunikowski i Artur Jasiński wystąpili ze spółki i wraz z Wojciechem Miecznikowskim założyli firmę DDJM Biuro Architektoniczne. Z czasem nastąpiły kolejne podziały: z APA wystąpili Dariusz Gruszka (1992 r.) i Robert Kuzianik (1996 r.), zaś DDJM opuścili jej współzałożyciele: w 1994 r. — Stanisław Deńko, a w 2002 r. — Artur Jasiński. W efekcie tych przemian APA dała początek wielu pracowniom projektowym. Należą do nich: APA Czech_Duliński_Wróbel;

DDJM Marka Dunikowskiego, Biuro Architektoniczne Artur Jasiński i Wspólnicy, QArch Roberta Kuzianika, KKM Marka Kozienia, Agencja Architektoniczna AlexUs Ryszarda Aleksandrowicza, AbArch Dariusza Gruszki, Archipraxis Marka Kamińskiego, amerykańska firma Path Architecture PC Wojciecha Oktawca oraz właśnie WIZJA Sp. z o.o. Stanisława Deńki, biuro architektoniczne, które założył wraz z amerykańskim architektem Glennem

Lewisem w 1993 r., po powrocie ze Stanów Zjednoczonych.

Urząd Miasta Krakowa

W 1995 r. Stanisław Deńko wygrał konkurs na stanowisko architekta miasta Krakowa. Było to w niezwykle ważnym dla miasta momencie. Trwała właśnie reforma administracyjna, która w 1990 r. przywróciła samorząd terytorialny, wyzwalając w mieście niezwykłą

Auditorium Maximum UJ przy ulicy Krupniczej w Krakowie, zaprojektowane przez Stanisława Deńkę i Roberta Kuzianika, jest nie tylko miejscem wydarzeń naukowych i artystycznych. W lutym 2009 r. odbyło się tu nieformalne spotkanie ministrów obrony krajów Północnoatlantyckiego. Fot.: Jan Zych

Nominowany do Nagrody Miesa van der Rohe Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora „Cricoteka” w Krakowie, projektu Stanisława Deńki, Agnieszki Szultk i Piotra Nawary, to jedna z bardziej atrakcyjnych, współczesnych galerii sztuki. Fot.: Jan Zych

energię inwestycyjną. W 1994 r. przyjęto nowe prawo budowlane, a także pierwszą, powstałą w demokratycznej Polsce ustawę o zagospodarowaniu przestrzennym. Samorządom przyznano władzę planistyczną, zwiększono partycypację społeczną w procesie planowania przestrzennego, utworzono nowe dokumenty planistyczne. W tym samym roku uchwalono również nowy „Plan ogólny miasta

Krakowa”. Wszystko to postawiło nowe, ogromne wyzwania przed architektem miasta, pełniącym wówczas również funkcję dyrektora Wydziału Architektury i Urbanistyki przy Urzędzie Miasta Krakowa.

W skład UMK wchodziło m.in. Biuro Planowania Przestrzennego, do kierowania którym wybrał mnie wówczas Staszek. Do ważniejszych zadań należały: projekt

Krakowskiego Centrum Komunikacyjnego (prowadzony formalnie i merytorycznie przez Stanisława Deńkę jako koordynatora) oraz przygotowanie „Założeń do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa”, do dziś zachowujących aktualność w kolejnych dokumentach planistycznych miasta. Praca dla ukochanego miasta była jego misją przez całe życie.

Centrum Handlowe „Serenada” — kolejny krakowski przykład realizacji Stanisława Deńki — zwraca uwagę nie tylko wyszukaną elewacją. Na zdjęciu z prawej: oświetlenie wnętrza. Fot.: Jan Zych

Budynek biurowy Alma Tower (obecnie Pilot Tower) przy ulicy Pilotów w Krakowie. Fot.: Jan Zych

Budynek biurowy Inkubatora Krakowskiego Parku Technologicznego w Czyżynach. Fot.: Jan Zych

WIZJA

Po odejściu Stanisława Deńki z urzędu w 1999 r. nastąpiło odrodzenie biura „Wizja”, również z moim udziałem. Powstało wiele projektów, które zdobywały nagrody, m.in. projekt konkursowy na budynek opery w Oslo (Wizja / Pride), budynki użyteczności publicznej i mieszkaniowe. Jednak naszym największym sukcesem w tamtym okresie był wygrany konkurs na Auditorium Maximum UJ (Stanisław Deńko, Robert Kuzianik, 2001 r.).

„Angel City” — kompleks mieszkaniowo-usługowy w centrum Krakowa, przy ulicy Warszawskiej, naprzeciw Politechniki Krakowskiej — macierzystej uczelni Stanisława Deńki. Fot.: Jan Zych

Monumentalna bryła o klasycznej, lecz współczesnej kolumnowej elewacji z podcieniem i schodami, nawiązująca poprzez użytą do wykończenia cegłę do tradycyjnych budynków UJ, zawiera wewnątrz m.in. przestronny hall oraz salę audytorijną na 1200 osób (jej ukształtowanie odnosi się do klasycznych wzorców). W trakcie opracowywania projektu symetria rzutu budynku została zaburzona w taki sposób, aby uratować stojący tam dąb, który wraz z umieszczoną pod nim, zaprojektowaną przez Staszka ławeczką został nazwany na

pamiętkę ówczesnego rektora UJ — dębem prof. Franciszka Ziejki. Budynek został oddany do użytku we wrześniu 2005 r.

Przez wszystkie te lata wracaliśmy do współpracy, wielokrotnie startując w konkursach architektonicznych. W 2020 r. zakwalifikowaliśmy się do drugiego etapu konkursu na projekt Muzeum Stanisława Wyspiańskiego. Jeszcze w lecie 2021 r. przygotowywaliśmy się na konkurs architektoniczny dotyczący budynku siedziby festiwalu Camerimage w Toruniu. Po raz kolejny była to wspaniała przygoda intelektualna, pełna radości, płynącej z wzajemnego zrozumienia i wspólnego celu. Nie przypuszczałem, że będzie to nasz ostatni konkurs...

Mgr inż. arch. Robert Kuzianik — absolwent WA PK (1985 r.), wicedyrektor Wydziału Architektury UMK, kierownik Pracowni Urbanistycznej (1996–1999); generalny projektant „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Krakowa” (2003 r.), zastępca dyrektora Departamentu Środowiska i Rozwoju Wsi UMWM (2004–2007); dyrektor ds. projektowych w WIZJA Sp. z o.o., od 2008 r. prezes, współnik, generalny projektant Biura Architektonicznego Q-ARCH Sp. z o.o. Pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Projektowania Urbanistycznego PK (1995–1997) oraz wykładowca Wydziału Architektury i Malarstwa KAAF (2006–2018); członek Miejskiej Komisji Urbanistyki i Architektury w Krakowie.

Reakcja

24 czerwca — 29 lipca 2022 r.

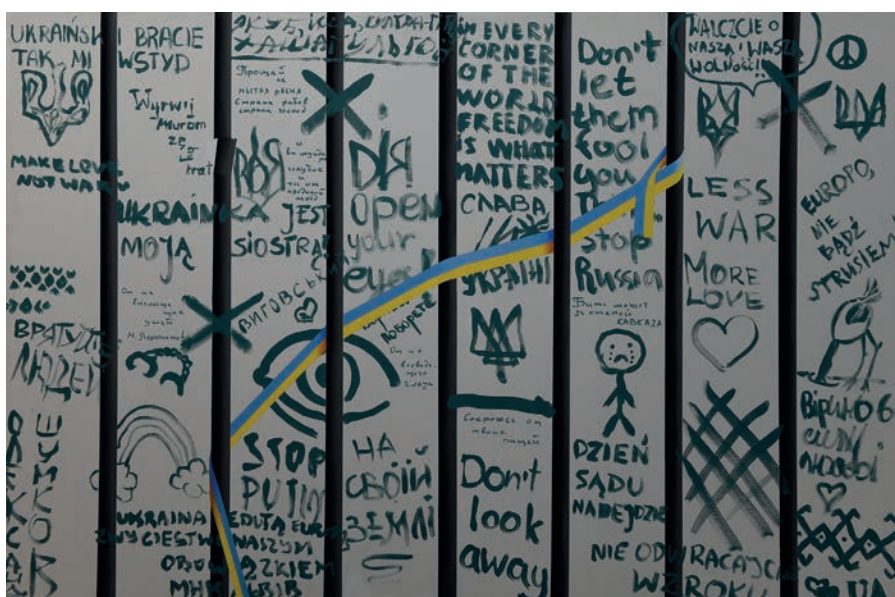
Wystawy towarzyszące 3. Krakowskim Spotkaniom Artystycznym 2022 „Terytoria” odbywały się w 22 instytucjach, w tym 4 wystawy zostały zaprezentowane w Galerii PK „Kotłownia”. Ostatnia — czwarta z nich nosiła tytuł „Reakcja”.

„Terytorium, to obszar Ziemi, na którym kształtuje się kulturowa odrębność i tożsamość. W obecnej dobie zagrożenia ogólnoświatowego hasło przewodnie festiwalu »Terytoria« nabiera silnego nacechowania politycznego; kojarzy się z konfliktem za naszą wschodnią granicą. Obserwujemy ludzkie dramaty, migracje, polityczne przemiany. Twórcy, biorący udział w wystawie, zostali poproszeni o wypowiedź artystyczną dotyczącą stanu zagrożenia, niepewności i szeroko rozumianej tożsamości. My, artyści środowiska krakowskiego, pragniemy wyrazić swoją solidarność z narodem ukraińskim oraz sprzeciw wobec agresji”. Tak opisał wystawę kurator i jej uczestnik Dariusz Milczarek.

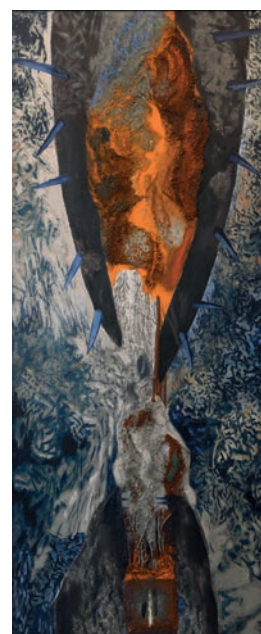
Pozostali artyści zaangażowani w wystawę to: Zbigniew Bajek, Zbigniew Cebula, Marta Kawiorska, Marcin Kowalik, Agnieszka Kucia, Kamil Kuzko, Sławomir Lewczuk, Henryk Ożóg, Jacek Sroka, Grzegorz Wnęć i Dawid Zdobyłak.

Dariusz Milczarek, „Zielononiebieski”

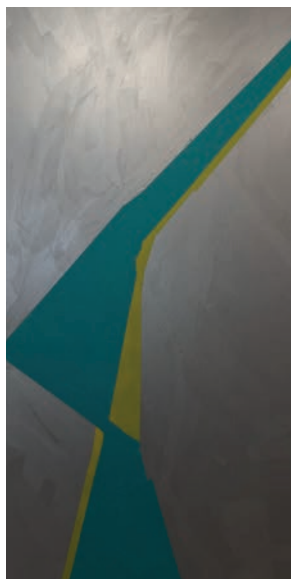

Marcin Kowalik, „Więżniowie Putina”

Zbigniew Cebula, „Wulkan kolczysty”

Agnieszka Kucia, „K3”

Jacek Sroka, „Europa — mapa ścienna”

Efekty pleneru obejrzymy na wystawie

Nauka syntetycznego patrzenia

Studenci po pierwszym roku studiów na Wydziale Architektury PK uczestniczyli w dniach 4–8 lipca w plenerze malarskim. Zajęcia zorganizowano w krakowskim Muzeum Inżynierii i Techniki przy ulicy św. Wawrzyńca, Muzeum Kościuszkowskim obok kopca Kościuszki, Muzeum Lotnictwa Polskiego (dwukrotnie) i w parku Krakowskim.

Program wymagał od młodych ludzi sporej mobilizacji. W ciągu tygodnia każdy uczestnik zajęć miał wykonać pięć prac malarskich o formacie 50 cm x 70 cm oraz szkice. Jak informuje dr hab. szt. inż. arch. Marcin Barański, prof. PK, prowadzący zajęcia, plener służył kształceniu umiejętności dostrzegania szerszego kontekstu przestrzennego. — *Architekt powinien umieć patrzeć na duże formy i przestrzenie w sposób syntetyczny. Osoba, która ma oko niewycwiczone, skupia się na detalach. Widzi jednocześnie kilkadziesiąt drobnych rzeczy. Natomiast architekt powinien umieć je syntetyzować. W rzeczywistości złożonej z wielu elementów powinien dostrzegać większą przestrzeń. Zauważać formę, kolor i światło* — wyjaśnia Marcin Barański.

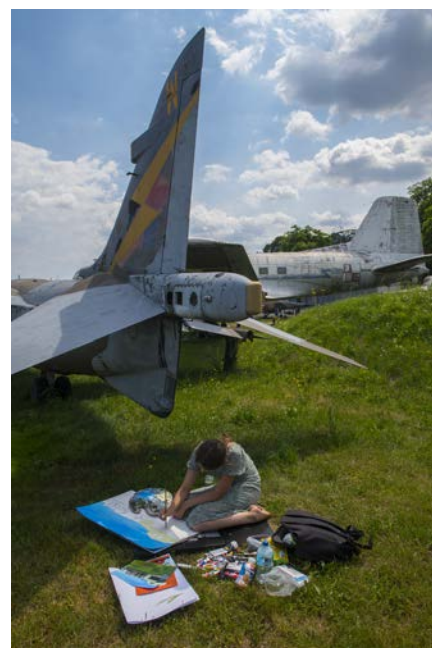
Wartością samą w sobie była możliwość spotkania się w jednym czasie i miejscu wszystkich studentów całego roku. W zajęciach na uczelni uczestniczą oni bowiem podzieleni na grupy. Teraz mieli

Jest dobrze!

okazję poznać koleżanki i kolegów, mijanych na co dzień przelotnie na wydziałowych korytarzach. Zajęcia odbywające się na łonie natury, w promieniach lipcowego słońca i częściowo w deszczu, sprzyjały nawiązywaniu kontaktów koleżeńskich.

W plenerach uczestniczyło dwieście osiemdziesiąt osób. Przewiduje się

Specyfika ekspozycji Muzeum Lotnictwa Polskiego podsuwała różne źródła inspiracji

pokazanie najciekawszych prac na wystawie, która będzie eksponowana w przyszłym roku akademickim prawdopodobnie — jak rok temu — w Muzeum Lotnictwa Polskiego i w Muzeum Kościuszkowskim przy kopcu Kościuszki.

(ps)

Zdjęcia: Jan Zych

Skupienie twórcze

Dzieło skończone

Srebrny medal koszykarek na zakończenie sezonu

Gala Sportu PK — nagrody i podziękowania

Sportowcy Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Krakowskiej odnoszą sporo sukcesów. Pod koniec minionego sezonu jednym z najważniejszych było wywalczenie tytułu akademickiego wicemistrza Polski w koszykówce 3x3 kobiet podczas zawodów w Wilkasach w dniach 6–8 czerwca. W drodze do podium nasze panie pokonały renomowane zespoły, zwyciężając niektóre bardzo wysoko (np. Politechnikę Opole 16:1 i Uniwersytet Rzeszowski 21:3). Dopiero w finale lepszy okazał się zespół Politechniki Gdańskiej, a mecz zakończył się wynikiem 17:19.

Podsumowaniem udanego dla PK sezonu była Gala Sportu. Odbyła się 20 czerwca w Klubie „Kwadrat”. Podczas imprezy uhonorowano najlepszych zawodników i trenerów.

Wyróżniono m.in. zawodniczki i zawodników występujących we wspinaczce sportowej, lekkoatletyce, kolarstwie górskim, triathlonie siłowym i narciarstwie. Statuetki „Super AZSiak” otrzymali sportowcy reprezentujący PK w największej liczbie dyscyplin. Za sezon 2020/2021 nagrodzona została Agnieszka Pikulska, a za sezon 2021/2022 — Jan Szmyd.

Tytuł „Trenera Roku” otrzymali: Robert Zaczekiewicz (judo), Damian Głąb (tenis stołowy), Krzysztof Włodarczyk, Anna Masłyk (oboje: narciarstwo i snowboard), Wojciech Downar-Zapolski (koszykówka 3x3), Arkadiusz Jodłowski (kolarstwo MTB), Adam Bodzioch (trójbój siłowy i ergometr wiosłarski), Agnieszka Słupska, Iwona Zięba (obie: lekka atletyka i biegi przełajowe).

Specjalne podziękowanie za wieloletnią działalność na rzecz sportu akademickiego otrzymał Dariusz Pyko — prezes Klubu Uczelnianego AZS PK w kadencji 2019–2021. Uhonorowano też dyrektor Centrum Sportu i Rekreacji PK Barbarę Grabacką-Pietruszkę oraz Fundację Samorządu Studentów PK. Rektor PK prof. Andrzej Białkiewicz, prorektor ds. studenckich dr inż. Marek Bauer i dziekani wszystkich wydziałów zostali wyróżnieni statuetką „Mecenas Sportu na Politechnice Krakowskiej”. Podziękowania odebrała Danuta Rysakowska-Lipka, wieloletnia pracownica Centrum Sportu i Rekreacji PK.

(R.)

Na Jeziorze Żywieckim rywalizowano o Puchar Rektora PK

Już po raz 44. odbyły się Regaty o Puchar Rektora Politechniki Krakowskiej. Do rywalizacji na Jeziorze Żywieckim 9 lipca stanęło ponad dwadzieścia załóg. Uroczyste otwarcia zawodów dokonali: rektor Politechniki Krakowskiej prof. Andrzej Białkiewicz, burmistrz Żywca Antoni Szlagor oraz dyrektor Centrum Sportu i Rekreacji PK Barbara Grabacka-Pietruszka.

W poszczególnych kategoriach zwyciężyły załogi:

- w kategorii omega — Jakub Midor, Katarzyna Minoł, Piotr Minoł;
- w kategorii jachty kabinowe małe — Piotr Kistowski i Roman Elsenbahn;
- w kategorii jachty kabinowe duże — Jerzy Figacz i Kastelik Andrzej.

Kategorię *open* wygrała załoga: Leszek Wojnar i Julia Matysik, a XII Memoriał Łódki łapią wiatr w żagle

im. Zbigniewa Kuci — załoga: Tomasz Kowalski, Elżbieta Malarz, Patryk Zambrzycki.

Zawody zostały zorganizowane przez Centrum Sportu i Rekreacji PK, Klub Uczelniany AZS PK oraz Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji Żywiec. Sponsorem głównym wydarzenia była Energia Grupa Orlen, a sponsorami i partnerami: FAKRO, Tatra House oraz miasto Żywiec.

Pierwsze politechniczne regaty odbyły się w 1977 r. Rozegrano wtedy wyścigi w klasie omega. Celem zawodów jest popularyzacja żeglarstwa na Jeziorze Żywieckim, propagowanie aktywnego i bezpiecznego korzystania z akwenów wodnych, a także promocja atrakcyjnych terenów do uprawiania sportów wodnych.

Teren Ośrodka Szkolenia Żeglarskiego CSiR PK wybrał premier Mateusz Morawiecki na ogłoszenie 18 lipca planów dotyczących Jeziora Żywieckiego. Premier zapowiedział, że główną inwestycją będzie oczyszczenie i odmulenie jeziora. Mieszkańcy regionu oraz turyści zyskają nowe ścieżki rowerowe i piesze, a także przystanie dla jachtów i żaglówek, nowe

Do uczestników regat przemówił rektor Andrzej Białkiewicz; na zdjęciu w towarzystwie dyrektor Barbary Grabackiej-Pietruszki i burmistrza Antoniego Szlagora

plaże czy bezpieczne zejścia do jeziora. Inwestycja obejmie południową część zbiornika, od strony Żywca. Szefer rządowi dodał: — *W dbałości o środowisko naturalne, o piękno przyrody będą tutaj tworzone wyspy, tak żeby ptactwo mogło też się zalęgnać — takie gatunki, w takich liczbach, jakie wcześniej były, a teraz już ich nie ma.*

(R.)

Zdjęcia: Jan Zych

Wschód nad Zalewem Wiślanym

Żonie

Najpierw poświata i lot kormorana,
taki nad Zalewem widok jest z rana.
Potem trzy mewy i niebo jaśniej,
krzykiem swym perkoz się do nas śmieje.
Chmura czerwienią już wschód zwiastuje,
czwarta piętnaście i to się czuje!
Chmara ochotek zielonych krąży,
one nie gryzą, lecz komar zdążył...
Teraz skowronków olbrzymia chmura
z trzcini się zerwała; lecą na hura!
Pędzą na zachód, a zaś na wschodzie
kula słoneczna jakby we wodzie
balon ogromny, świetlisty i złoty
daje wciąż więcej do życia ochoty.
Tarcza, wpięrow niczym złota półkula
teraz już cała z wód się wychyla.
Jak pomarańcza wielka, ognista,
wnet rozświetliła niebo do czysta.
Chmury zanikły i tylko ta smuga
za samolotem niczym węgorz długa
wije się, bowiem to wiatru porywy
pozawijały ją w ten kształt tak krzywy.
Słońce nam już bardzo wysoko świeci,
gęsiego idą też na plażę dzieci.
Dziś będzie ciepły, piękny słoneczny dzień
i ty to wiesz dobrze, i ja to też wiem.

Jacek Wojs

W lipcu 2022 r. w Piaskach

SZPILKA AKADEMICKA LESZKA WOJNARA

Niełatwe jest życie żeglarza

Zdjęcia: Jan Zych

Na wodzie...

...ale i na lądzie

